Gl. 54252
2801

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே நம:

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேசிகாய நம:

கண்டப்பாளையம்

ஸ்ரீமான் - வித்வான் - திருமலை

ராமபத்திராசாரியரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட

தத்வஸாரம் - ஸ்துதிஸாரம் -

உத்தரக்ருத்யஸாரம் - ரஹஸ்யஸாரம்

இவை.

ஷை ராமபத்திராசாரியர் குமாரர்.

ரா - திருமலை - ரங்காசாரியராலும்.

அ - திருவேங்கடாசாரியராலும்.

கண்டப்பாளையம்.

"பாகவதவர்த்தினீ" முத்ராக்ஷரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1911

இதின் விலை 0 3 0

ஸ்ரீ:॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:,

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகாய நம:,

ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம:,

ஸ்ரீநிவாஸபரப்ரஹ்மணே நம:.

தத்த்வஸாரப்ராரம்ப:.

ப்ரயிதாநவாத மாரதேஶதஸ்யாந் ப்ரணிபத்யாதிஜதே-
ஶிகாந்தீயாந் । க்ரியதே தத்த்வஶாஸ்த்ரஸாரஸமுத்ரய
ஸாரக தேதாஹ தத்த்வஸார:॥* * * * *
*

ஸ்ரிய:பதியான ஸர்வேஶ்வரன் "தத்த்வம் ஸர்வஸம்வேத்யம் விதாரம் ஶாஸ்த்ரம்" என்றும், "ஶாஸ்த்ரஸிமதிஸ்ய ஸிஜமதாம்" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - ஸர்வலோகத்துக்கும் பரமாசார்யன், இவன்-அடியிலே ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதங்களைக்கொடுத்து அவன்முகமாக ஶாஸ்த்ரங்களை ப்ரவர்த்திப்பித்தும், நிவ்ருத்திதர்மநிஷ்டரான ஸநகாதிகளை யிட்டு ஸித்தப்ரவர்த்தநம் பண்ணிவித்தும் பராஶராதிகளையிட்டு ஸம்ப்ரதாயம் குலையாதபடி நடத்தியும் வ்யாஸாதிகளை யநுப்ரவேஶித்து ஶௌநகாதிகளை ப்ரவர்த்திப்பித்தும் நரநாராயணகீதாசார்யாத்யவதாரங்களாலே தானே வெளிநின்று தத்த்வஹித

பாராசர்யாதிகளை ப்ரகாசிப்பித்தும், "பஞ்சராத்ரஸ்ய க்ருத்ஸ்நஸ்ய வக்தா நாராயணஸ்ஸ்வயம்" என்கிறபடியே தானருளிச்செய்த ஸாத்வதஸூக்தத்தை யவஸரங்களிலே ப்ரவர்த்திப்பித்தும், பராங்குசபரகாலாதிரூபமாக அவதரித்து ஸாரமான வேதார்த்தங்களை ஸங்க்ரஹமாய் ப்ரகாசிக்கவல்ல ஸாரோக்திகளாலே ஸம்ருத்தி த்துக்காட்டியு மிப்படி தான் ப்ரவர்த்திப்பித்த ஸம்ப்ரதாயத்துக்கு பாஷண்டிகளாலுபரோதம் வாராமைக்காக "ஸாக்ஷாந்நாராயணோ தேவ: க்ருத்வா மர்த்யமயீம் தநும் । மக்நாநுத்தரதே லோகாந் காருண்யாச்சாஸ்த்ரபாணிநா" என்கிறபடியே அநந்தஸூத்ரவேதிதமான தேஹத்திலே அநேகதேசிகாவதேசத்தால் அவதரித்தருளுகிறார்.

இப்படி பரமாசார்யனான ஸர்வேச்வரனுக்கு சௌஸ்ரூஷ ஸ்வாநீயனாய் சிஷ்யனென்றும் புத்ரனென்றும் தாஸனென்றும் சாஸ்த்ரங்களில் ப்ரதிபந்நனாயிருக்கும் ஜீவாத்மா – இவன் தனக்கு வகுத்தசேஷியாய் உபயவிபூதிநாயகனாய்ப்பெருமைகொண்ட ஸ்ரீயப்பதியான அந்த ஸர்வேச்வரன் தாளிணைக்கீழ் ஸர்வதாஸர்வவிதகைங்கர்யங்களுஞ்செய்கிற அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருக்கும் ஸாரிகைங்கர்யத்துக்கிட்டுப் பிறந்தும் அநாதிமாயையாலே ஸம்ஸாரப்ரக்ருதியாகிற பாழிலே விழுந்தோடியோடிப் பலபிறப்பும்பிறந்து தட்டித்தாவத் தழுக்கடைந்தொளியழிந்தபடியால் தத்வஹிதவிஷயமாக யதாவத்ப்ரகாசமற்ற ஹிதனாய் தேஹாத்மாபிமாநாதிகளாலே தன்னுறுக்கொடுத்து வேத்துறுக்கொண்டு நிற்க – இவைத்துக்கெல்லாம் மூலமாகிய அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தின் விபாகவிசேஷத்தாலே அப்ராக்ருதமான ஸம்ஸாரகடாக்ஷவிசேஷவிஷயனாய் ஒரு ஜந்மவிசேஷத்திலே "ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸம்ஸாரமோக்ஷம் யத்ருச்சயா ஸாக்ஷாத்ஸம் தயா । விஷ்ணோ: கடாக்ஷமோக்ஷ ஸாத்விகர்வ்யஞ்ஜநா ஸாத்விகை: । ஸம்ஸாரஷணம் ஷடேதாநி ஹ்யாசார்யப்ராப்தி ஹேதவ:" என்கிறபடியே யாத்ருச்சிகஸாங்க்யாதிகளடியா

க விவனுக்கு சிலர் தேசிகர் நேர்ப்பட்டு, அவர்களிவனுக்கு ஜ்ஞாநஸம்சய விபர்யயங்கள் தீரவேணுமென்று முன்னே தத்த்வஹிதங்களை ப்ரதிபாதிக்கும் சாஸ்த்ரங்கள் "ஜ்ஞேயஸாரம் ப்ரயத்நேந க்ருஹீதவ்யம்" இத்யாதிகளின்படியே ஜ்ஞேயங்களாகையாலே "ஸர்வஸாரஞ்ச ஸாரம் ஸாரதரம் த்விஜ: | ஸமுத்ருத்ய ஸர்வஶாஸ்த்ர ஸாராத் ஸாரதரம்" என்கிறபடியே ஸாரங்களான ப்ராமாண்யாதிஶாஸ்த்ரங்களையும் வேதவேதாந்தத்தில் வைதிகஸமயஸ்ய ப்ரதிபாதகாம்ச ஸாரமாகையாலவைத்தையும் ஶ்ருதிவ்யாதிப்ரதிபாதகாம்சமும் சிலருக்கு ஸாரமாயிருந்ததாகிலும் தேவதாந்தராதி தோஷதூஷிதமாகையால் அவைத்தையும் - ஏகைகதேஶ ப்ரதிபாதகாம்ச ஸாரதரமாயிருந்ததாகிலும் பரமேகாந்திகளுக்கு அநாதேயமாகையாலே அவைத்தையும் தள்ளி ஸாரதமமான பரமார்த்த தத்த்வ தாத்பர்ய விஷயங்களை வெளியிடுமதிலும் ப்ரயோஜநபூதமான தத்த்வஹிதங்களினுடைய ஸம்க்ஷேபமாகையாலே மிகவும் ஸாரமான - திருமந்த்ரம், த்வயம், சரமஶ்லோக, மென்கிற ரஹஸ்யத்ரயமே; முமுக்ஷுக்களுக்கு ஜ்ஞாதவ்யமென்று மிடத்தையும், இதில் ப்ரதிபாதிதமான - விஶிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்த விஷயத்தையும், அத்தத்த்வத்தில் ஸ்ரீயபதியே ஸர்வேஶ்வர னென்னு மிடத்தையும், வேதவேதாந்தங்களுக்கு மந்த ஸர்வேஶ்வரனுக்கு முண்டான ஸர்வஶப்தவாச்யத்தையும், அவ்வாச்ய ஸம்பந்தத்தோடே ஜ்ஞாதவ்யமான ஸமஸ்தவஸ்துக்களையும், ஜ்ஞேய ஸம்க்ஷேபவிஸ்தாரமாக வுபதேசித்து - இவனை முமுக்ஷுவாய் மோக்ஷோபாயோபதேசம்படி பண்ணுவார்கள் ॥

வேதவேதாந்தங்கள் ஸர்வஶப்தமாகையாவது :- அவனாலே பாபமுமா யவனுக்கு நிபாதமுமாய் போஷ்யமுமாயிருக்கை ॥ ஸர்வேஶ்வரன் ஸ்வதந்த்ரஸர்வஶப்தங்களுக்கும் ஸ்வ

ரூபேண ஆதாரமாயிருக்கையால் இவைத்தின் ஸத்தை அவன் ஸ்வரூபாதீநமாகையாலிவை ஆதேயம், இவைத்தில் அநித்யங்கள் அவன் நித்யேச்சாதீநங்களாயும் நித்யங்கள் நித்யேச்சாதீநங்களாயும் - இவைகளின் ஸத்தாநுவ்ருத்திரூபையான ஸ்திதியும் ப்ரவ்ருத்தியும் அவனிச்சாதீநையாயிருக்கையால் நியாம்யம், இவைத்தை ஸர்வேஶ்வரன் தன் ப்ரயோஜநத்துக்காகவே உபாதாநம்பண்ணி இவைத்தால் அதிஶய பாக்காகையாலிவை ஶேஷம், ஸாதாரணமாகத் தோத்தின ஶேஷஶேஷிபாவம் வேதநைப்பத்த ஶாஸ்த்ர ஸித்திஙங்களாகிற விஶேஷங்களிலே பர்யவஸிக்கும், இப்படி ஸமஸ்த வஸ்துக்களு மீஶ்வரஸ்வரூபாஶ்ரிதங்களாயும் ஸங்கல்பாஶ்ரிதங்களாயுமிருக்கக்காணுநின்றோம்॥

வேதநாவேதநங்களுக்கும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கும் ஸ்வரூபபேதமிருக்குகையால் அந்த பேதத்தைச்சொல்லுகிற சில ஶ்ருதிகள், இஶ்வரீராத்மபாவக்ருதமாக அபேதமு மிருக்குகையால அந்த அபேதத்தையுஞ்சொல்லுகிறன சிலஶ்ருதிகள். ஆகையாலொருஶ்ருதிக்கும் விரோதமில்லை, ஶ்ருதிஸித்தமான விஶ்வரீராத்மபாவஸம்பந்தத்தை யறியாமல் உதரஸிதாதிகள் கலங்குகிறார்கள், ஆகையால் வேதாந்திகளான நம் தர்ஶநத்துக்கிது அஸாதாரணமானவர்த்தம் ॥

இஸ்ஸம்பந்தத்தோடே ஜ்ஞாதவ்யமாகச்சொன்ன அர்த்தபஞ்சகமேதென்னில்?

"ப்ராப்யஸ்ய ப்ரஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந: । ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தே: ததா ப்ராப்திவிரோதி ச" என்றுசொல்லப்பட்டன, இவைத்தில் ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தை "ஶ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி:, ஸர்வஸ்யேஶ்வர ஈஶித:, நாராயணவிஶ்வாத்மா வேதராஜ:, நித்யவிபூதிஸதாகாரோ, விஶ்வேஶ்வரோ தாவிபூதிக:, த்ரைகாபரோபரிஷ்டம் ஸர்வம்" இத்யாதிப்ரமாணங்கள் சொல்லுகிறபடியே ஸர்வாவஸ்தையிலும்

ஸ்ரீவிசிஷ்டமாய் ஹேயப்ரத்யநீகமாய் ஸ்வரூபநிரூபகங்களாயும் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணங்களாயுமுள்ள ப்ராப்ய ப்ராபகபோக்யாஸங்க்யேயகல்யாணகுணகணவிசிஷ்டமாயும் அப்ராக்ருத திவ்யமங்களவிக்ரஹவிசிஷ்டமாயும் அநந்தவிபூதிவிசிஷ்டமாயும் ஸ்ரீஸ்வரூப ஜகத்வ்யாபாரலக்ஷணமாயு மநுஸந்தேயம் ॥ இப்படி ஸர்வாகாரவிசிஷ்டமாய்க்கொண்டு ப்ராப்யமான ப்ரஹ்மத்தைப்ராபிக்கும் ப்ரத்யகாத்மாவினுடைய பத்தமுக்தநித்யஸாதாரணரூபமும் உபாயாதிகாரியான தனக்கிப்போது ஸாதாரணமான ரூபமுமறியவேணும், பத்தராவார் :- அநாதிகர்மப்ரவாஹத்தால் அநவரதஸம்ஸாரராய் ப்ரஹ்மாதிஸ்தம்பபர்யந்த விஷமஹாநிகளான க்ஷேத்ரஜ்ஞர், முக்தராவார் ஶாஸ்த்ரோக்தங்களான உபாயவிசேஷங்களாலுண்டான பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே அத்யந்தநிவ்ருத்தஸம்ஸாரராய் ஸங்கோசரஹித பகவதநுபவம்செய்கிறவர்கள், நித்யராவார் :- அநாதியாக ஜ்ஞாநஸங்கோசமில்லாமையால அஸ்ப்ருஷ்டஸம்ஸாரராய் நித்யகைங்கர்யம் பண்ணுகிற அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேநாதிகள்; இவர்களுக்கெல்லாம் ஸாதாரணரூபம் ஜ்ஞாநாநந்தைகலக்ஷணத்வாதிகளும் பகவச்சேஷத்வாதிகளும், அணுத்வாதிகளான தனக்கஸாதாரணமாக வறியவேண்டியது- சிதசிதீஶ்வர ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸம்பந்தாதிகள் ॥ ப்ராப்யோபாயங்கள் பக்திப்ரபத்திகள் ॥ ப்ராப்யம் :- நிஸ்ஸங்கோசபகவதநுபவமும் தத்ப்ரீதிகாரிதகைங்கர்யமும் ॥ ப்ராப்திவிரோதியாவது:- அவித்யாகர்மவாஸநாதி ரூபமோக்ஷப்ரதிபந்தகஸமூஹம், அதில் ப்ரதாநம் அநாதிய ப்ரஜந்யமான வாஜ்ஞாதிஶம் வசமடியாகப் பிறந்த பகவந்நிக்ரஹம், இந்த பகவந்நிக்ரஹமாகிற ப்ரதாநவிரோதியைக்கிச் செய்யும் பரிஹாரத்தை " தஸ்ய வஶீகரணம் தச்சரணாகதிரேவ" என்று பாஷ்யகாரரருளிச்செய்தார்.

இப்படி ஸம்பந்தமும் அர்த்தபஞ்சகமு மறியவேண்டி

யிருக்க இவைத்திலேகதேஶமான தத்த்வத்ரயத்தை ப்ரப்ரக்ஷு
வுக்கு விஶேஷித்தறியவேணுமென்று சொல்லுகைக்கடி:-
ஸ்ருஷ்ட்யாத்யுத்தரமும் ஸத்த்வாத்யுத்தரமும், இதுக்கு நிதானமான
ஸம்ஸாராநாதித்வமுமாகிற ப்ரஸாவிரோதிகளை முற்படக்கழி
க்க வேண்டுமாகை, மோக்ஷோபாயமான இத்
தத்த்வத்ரயத்தில் "அசேதநாவஸ்தயோ நித்யாஸக்தஸ்ய|
த்ரிகுணா கர்மாணோக்ஷேத்ரம் ஸ்ருஷ்டிகாரணபூதயோ ||
அநாதிஸம்பந்தகாயோ நாமஜோஸ்ய பிஜவிநிவ்ருத்தே | ஸமா
ப்ரஹ்மணோ ப்ரதிபஸ்யதாம், ஜ்ஞாநாநந்தமயோதேஸ்" இ
த்யாதிகளிலே த்ரிகுணகார்யஸ்வரூபம் த்ரிவிதசே
தநஸ்வரூபமும், "நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ, ந மேதயா
ந பஹுநா ஶ்ருதேந, யமேவைஷ வ்ருணுதே தேந லப்ய" இத்யாதிகளில்-ப
ரமாத்மஸ்வரூபமும் திவ்யஜீவஸ்வரூபமும், "ஸர்வஜ்ஞஸ
ர்வஶக்தஸ்ய ஸர்வஜ்ஞாநமஶேஷத: | ஸ்வதந்த்ரம் மயிதேஜாய
காரணமிர்ஸம்யதக:" இத்யாதிகளில் ஸம்ஸாரஸ்வரூபமும் சொ
ல்லப்பட்டது|| ஜீவேஶ்வரஸாதாரணலக்ஷணம் சேதநத்வமும் அ
ணுத்வமும், ஜீவஸாதாரணலக்ஷணம் ஸர்வேஶ்வரஶேஷத்வம்சே
தநத்வாதி, ஸம்ஸாரஸாதாரணலக்ஷணம் விபுத்வஶேஷத்வம் சே
தநத்வாதி, அசேதநலக்ஷணம் அசேதநத்வமும் பாரார்த்யமும்,
அசேதநத்வமாவது:- ஜ்ஞாநாஶ்ரயமன்றிக்கேயொழிகை, பார
ார்த்யமாவது தன் ப்ரகாஶத்துக்கு தான் ஹேதுவன்றிக்கேயிரு
க்கை, இவை இரண்டும் பரதேவதைஜ்ஞானத்துக்கும் ஸ்வ
ஸத்த்வவ்ருத்த்துக்கும் ஸாதாரணம்,ஆகையால் அசேதநம் நாலு
வியம்,இன்றொன்கில் த்ரிகுணத்ரவ்யமும் காலமும்ஜடம், மைத்தவிர
ண்டும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶம், பரதேவதைஜ்ஞானம் விஷயப்ரகாஶ
நதஶையில் ஸ்வாஶ்ரயத்துக்கு ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருக்கும், இது
ஸம்ஸாரனுக்கும் நித்யருக்கும் நித்யவிபூதிவாயிருக்கும். ம
த்துள்ளார்க்கு ஸம்ஸாரதஶையில் அசேதநமாக பெ
ருவியஸம்கோச விகாஸவத்தாய் பின் ப்ரகாஶமேஶையில்

விகாஸத்தாலே பின்பு யாவதாகாரமும் விபுவாயிருக்கும், "ஸத்தாஸாதகம் ஸத்த்வம் ஜ்ஞாநஸங்கோசலக்ஷணம் । தமஸ: பரமோ தாதா, அப்ராக்ருதம் ஸுரைர்வந்த்யம்" இத்யாதிகளாலே தமஸ்ஸுக்குமேலான தேஶவிஶேஷம் அப்ராக்ருதமென்றும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமென்றும் ஸித்திக்கையாலும் - தர்மபூதஜ்ஞாநம் பத்ததஶையில் விஷயப்ரகாஶமில்லாதகாலத்தில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றியில் விஷயப்ரகாஶதஶையில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாயிருப்போல் ஶுத்தஸத்த்வத்ரவ்யமும் பத்ததஶையில் கர்மத்தால் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றியில் முக்ததஶையில் ஸ்வயம்ப்ரகாஶமாகுகைக்கு விரோதமுமில்லையாகையால் இஶ்ஶுத்தஸத்த்வத்ரவ்யத்தை ஜடமென்றுசிலர் சொல்லுவது அஸங்கதம்; த்ரிகுணத்ரவ்யத்துக்கு ஸ்வரூபம் ஜ்ஞாநாஶ்ரயத்வம், ஸத்த்வாதிகுணாஶ்ரயமான இத்த்ரவ்யத்துக்கு ஸத்த்வரஜஸ்தமஸ்ஸுக்கள் அந்யோந்யம் ஸமமானபோது ப்ரலயம், விஷமமானபோது ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிகள், குணவைஷம்யமுள்ள ப்ரதேஶத்தில் மஹதாதிவிகாரங்கள், விக்ருதமல்லாத தேஶத்தையும் விக்ருதமான தேஶத்தையும்கூட ப்ரக்ருதிமஹதஹங்கார தந்மாத்ரபூதேந்த்ரியங்க ளென்றிருபத்துநாலு தத்த்வங்களென்கிறது; காலத்துக்கு ஸ்வரூபம் விபுவாய ஜடமாயிருக்கை, விபுத்வமாவது - தானெங்குமிருக்கை, ஜடத்வமாவது ஸ்வயம்ப்ரகாஶமன்றிக்கே யொழிகை, ஜீவனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபகதர்மங்கள் ஜ்ஞாநத்வம் ஆநந்தத்வம், அமலத்வம், அணுத்வம் ஶேஷத்வமும், ஜ்ஞாநவத்த்வாதிகள் நிரூபிதஸ்வரூபவிஶேஷணங்கள், தர்மிதர்மபூதஜ்ஞாநங்களிரண்டுக்கும் ஸ்வயம்ப்ரகாஶத்வம் பொதுவானாலும் தர்மபூதஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயித்வமேத்தம், மத்ததுக்கு ப்ரத்யக்த்வமேத்தம், ஸ்வஸ்யா அந்யஸ்யா ஸ்வஸத்தயா ப்ரகாஶகத்வரூபஜ்ஞாநத்வமும் தர்மிதர்மிஸாதாரணம், விஷயித்வமாவது - தன்னையொழிந்த தொன்றைக்காட்டுகை, ப்ரத்யக்த்வமாவ

து தனக்குக்கான் [illegible] ப்ரஹ்மஸ்வரூப ஜ்ஞா [illegible] இச்சாப்ரயத்நங்களிரா னம் ஸ்வ[illegible] க்ஷுத்பிபாஸாதி ரூபத்தாலே ஜ்ஞாநாஸாமாந்யங்களுமாம் ॥ தன்னுடைய ப்ரஹ்மஸ்வரூப ஜ்ஞாநம் தனக்கு ஜ்ஞாநாகாரவேத்யமாம்போது வ்யவஹாரவேஷத்தால் ஜ்ஞாநாகாரவ்யபதேசம் ॥ பரஸ்வரனுக்கு ஸ்வரூபநிரூபக ப்ரஹ்மங்கள்- ஸத்யஜ்ஞாநாநந்தாநந்தாமலத்வ ப்ரியமேபதிகங்கள், ஜ்ஞாநபலாதிகளான மைத்தகுணங்களும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமும் நிரூபிதஸ்வரூபவிசேஷணம், இக்குணங்களில் ஜ்ஞாநபலைச்வர்ய வீர்யசக்தி தேஜஸ்ஸுக்களானவாறும் பரத்வோபயோகங்கள், ஸௌசீல்ய வாத்ஸல்யாதிகள் ஸௌலப்யோபயோகங்கள் ॥

இவனுக்கு பரவ்யூஹ விபவாந்தர்யாமித்வாதிகளென்கிற ஐந்து ரூபங்களுண்டு, இதில் பரரூபத்தில் பேதமில்லை, வ்யூஹங்கள் வாஸுதேவஸங்கர்ஷண ப்ரத்யும்நாநிருத்த ரூபேண நாலுவிதம், கேசவாதி பன்னிரண்டுரூபங்களும் வ்யூஹாந்தரங்கள், விபவங்கள் பத்மநாபாதி முப்பத்துச்சின்னங்கள், அவைதம்மில் ப்ராதுர்பாவாதிக ளொருப்ரயோஜநவசத்தால் விசேஷித்துச்சொல்லப்பட்டன, சில ஜீவர்களை விக்ரஹவிசேஷ சக்திவிசேஷங்களாலே அதிஷ்டித்து ஸ்வகார்யங்களை நடத்துகிறதும் விபவபேதம், பரவ்யூஹாதிரூபங்கள் தானே ஆச்ரிதர்க்காக அவர்களபேக்ஷித்தபடியே “பிம்பாக்ருத்யா த்ரிதாமா பிம்பே ஸந்நிதாயாவதிஷ்டதே” என்கிறபடியே நிற்கும் நிலை அர்ச்சாவதாரம், ஸர்வருடையவும் ஹ்ருதயங்களிலே ஸூக்ஷ்மமாயிருப்பதொரு ரூபவிசேஷத்தைக் கொண்டுநிற்கும்நிலை அந்தர்யாம்யவதாரம் ॥ இப்படி அவதரிக்கிற ரூபங்களின்வகைகளெல்லாம் சாஸ்த்ரஸம்ஸித்த[illegible]யங்கள், இவ்வீச்வரன் “நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஸ்ரீரநபாயிநீ” இத்யாதிகளிற்படியே ஸர்வாவஸ்தையிலும்

ஸத்தைகளையே யிருப்பன், உபயமாகவும் - பரமவைதிகாசா ர்யாதிகளும், எம்பெருமானுக்கும் பிராட்டிக்கும் கூறாக விபா ஜித்த வ்யாபாரங்கள் "தயாதக்ஷ்ம்யாஃஸர்வஜ்ஞ ஸர்வேச்வ ரஸ்ய மாஹாத்ம்யாதிகம் । மாமேக மேவ ஸர்வஜ்ஞம் வ்யாபாராயாம் ஸ்திதா ॥ யதைவ ஜகத்ருஷ்டம் ஸர்வேச்வரஸ்ய மாயயா ॥ ததா வ்யாப்திம் ஸர்வம் நியந்தாஸம்ஸ்ரீ ॥ யதைவ வஸா வ்யாப்தா ததாவ்யாப்தாஸ்ஸ்ரீஸ்ஸ்ரீ । ஸ்ர்வஸ்யாப்ய ஜகதோ நியமம் ஸர்வ ॥ தேவதேவ ஸேவ்யா ஸ்ரீ ஸ்ரீ நாயகா । ஸர்வஸ்ய ஜகதஸ் ஸர்வேச்வரீ நேதி ப்ரோக்தம் ॥ ததா ஸர்வஸ்ய தேவதேவ ஸ்ரீ ॥ யதா நாராயணே ஸர்வம் ஜ்ஞானமேதத் ப்ரதிஷ்டிதம் ॥ ஸர்வம் தஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் ஸம்யக் ப்ரதிஷ்டிதம் " இத்யாதி யாக விசேஷ லக்ஷணங்களில் உக்தமான ஸர்வத்தாலும் மஹாத்ம்யத்தாலும் ஸர்வவ்யாபகத்வமும் ஸர்வநியந்த்ருத்வமும் ஸர்வாதாரத்வமும் ஸர்வேச்வரத்வமும் ஸமஸ்த கல்யாணகுணங்களும் - ஸர்வசக்திகளுக்கு மாத்ருத்வாதிகளும் இப்படி ஸாதாரணமாக அநேகவிதமாகையால் பிரா ட்டிக்கு விபாகமில்லை யென்றும் ஜீவகோடியந்தர்பாவமென் றும் ஈச்வரத்வமென்றும் மத்யமிப்புடைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் அநேகாதோஷங்கள், இந்த ஸ்ரீயஃபதித்வம் மத்தாலேயிறே அவனுக்கு ச்ருதிகளில் பரதேவதாத்வமும் ஸர்வேச்வரத்வமும் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது, அ வனுக்கு பரதேவதாத்வம் ஏதென்னவென்னில்? இப்படி கீழ்ச்சொல்லியபடி சேதநாசேதநங்களுடைய வஸ்துஸ்வரூபம் ஸ்வாதீனமாகையால் எல்லாம் பரதேவதையாயிருக்கிற ஸ்வரூபமென்கிறபக்ஷம் பொருந்தாது, ஸ்வாபாவிகஜீவஸ்வரூ பமும் அப்படியே தேவாதிஜீவர்களுடைய ஸ்வதந்த்ரஸ்வரூ பமும் ஸம்பந்தாதிவ்யவஸ்தையாலே ப்ராமாணிகமாகையால் ஸர்வாதாரத்வ பொருளாகிலும் ஸம்பந்தாதிஸ

வர்ணாச்ரமங்களும் ஸம்ஸாரத்தோடு தன்னிற்றானும் அழியுமென்கிற பக்ஷம் கூடாது, இவ்வர்ணாச்ரமங்களில் ப்ரயோஜநமாகச்சொல்லுகிற ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கு "ஆ ப்ரஹ்மபுவநால்லோகா: புநராவர்த்திநோऽர்ஜுந । மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புநர்ஜந்ம ந வித்யதே ॥ ப்ரஹ்மாத்யா: ஸகலா தேவா மநுஷ்யா: பசவஸ்ததா । விஷ்ணுமாயாமஹாவர்த்தே மோஹாந்தமஸாவ்ருதா: ॥ ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: । ப்ராணிந: கர்மஜநிதஸம்ஸாரவசவர்த்திந: ॥ யதஸ்ததோ ந தே த்யாநே த்யாநிநாமுபகாரகா:" இத்யாதிகளில்படியே கர்மவச்யத்வாதிகள் ப்ரமாணஸித்தங்களாகையாலே "ப்ரஹ்மாதிஷு ப்ரலீநேஷு நஷ்டே லோகே சராசரே" இத்யாதிவசநங்களிலே "ப்ராக்ருதம் ஸர்வதத்த்வாநாம் விஷ்ணுஸ்வரூபமேவ" என்கிறபடியே தேவதாந்தரங்களும் ப்ரக்ருதிபுருஷர்களும் விஷ்ணு நாராயணனுடைய திருமேனியாய் தானே தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலே ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமென்கையாலும் "நித்யம் ஹி நாஸ்தி ஜகதி பூதம் ஸ்தாவரஜங்கமம் । ருதே தமேகம் புருஷம் வாஸுதேவம் ஸநாதநம்" என்கிறபடியே அவனே நித்யனென்கையாலும் த்ரிமூர்த்திகளும் ஸமரென்றும் த்ரிமூர்த்திகளேகதத்வமென்றும் த்ரிமூர்த்யுத்தீர்ணனீச்வரனென்றும் த்ரிமூர்த்திகளுக்குள்ளே ப்ரஹ்மாவாதல் ருத்ரனாதல் ஈச்வரனென்றும் சொல்லுகிற பக்ஷங்கள் கூடாது, ஆகையால் அந்த ச்ரிய:பதியாகிய ஸர்வேச்வரனே "ந விஷ்ணோ: பரமோ தேவ:, ந வாஸுதேவாத் பரமஸ்தி தைவதம், ந தைவம் கேசவாத்பரம்" இத்யாதிகளில்படியே பரதேவதை॥ *

இப்படி உபதேசித்த வசநங்களையெல்லாம் அப்யாஸசாஸ்த்ரங்களாலே தெளிந்து ஸ்வயம்ப்ரகாசக ஜ்ஞாத்ருத்வாதிகளா

லே விசேஷணஸம்பந்த தேஹேந்த்ரியாதி வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு இவனுடைய தேஹாத்மப்ரமாதியோக்யதாதி நிரூபணத்தாலே ஜந்மஜராக்லேசங்களுக்கஞ்சி அவைத்தின் காரணங்களான கர்மங்களில் நின்றும் நிவ்ருத்தராய் ஸ்வயத்நவிஷயத்வாதிகளா லுண்டான விசேஷ்யஸம்பந்தஸ்வ வ்யாவ்ருத்தி நிரூபணத்தாலே ஸம்ஸாரஸம்ஸர்க்கரஹிதமான ஸ்வரூபப்ராதுர்பாவத்தை யபேக்ஷிக்கைக்கு யோக்யனாய் - திருமந்த்ரார்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே அநந்யசேஷத்வ நிரபேக்ஷவாத்ஸல்ய நிரூபாதிகசேஷித்வ ஸ்வாமித்வாத்யாகார ஸகாரங்களெல்லா மறியப்பெற்று - இப்படி ஸர்வசக்திதஜ்ஞாநராய் “அற்பசாரங்களவைசுவைத்தகன்றொழிந்தேன்” யதார்த்தகாமோமோக்ஷைகாக்ஷ:, ஸ்வதேஹீ வா தஸீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணுநாஸ்திநிவ்ருத்தி: । ஸ்வல்பஸுகநாசேஷ தோஷாஸ்பதஹேதூநி ॥ ப்ரஹ்மணஸ்ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் । சாந்தம் ஸநாதநம் ஜ்யோதி: பரம் ப்ரஹ்மேதி தத்விது: ॥ ரத்நாநி காஞ்சநாநி விமாநாநி ஸஹஸ்ரச:” இத்யாதி ப்ரமாணங்களாலே அல்பத்வ அஸ்திரத்வ - து:கமிச்ரத்வ - து:கோதர்க்கத்வ - விபரீதாபிமாநமூலத்வ - ஸ்வாபாவிகாநந்தவிரோதித்வங்களாகிற அதிசயாநந்த தோஷபஞ்சகத்தையும், இவைத்தில் யதாஸம்பவமுண்டான கேவலாத்மாநுபவதோஷங்களையும், இவைகளுக்கெதிர்தட்டான பகவதநுபவத்தின் வைலக்ஷண்யத்தையும் விசதமாக அநுஸந்தித்து பரமாத்மாநுரக்தராய், நிவ்ருத்திதர்மங்களில் ப்ரவ்ருத்தரானவர்கள் மோக்ஷாதிகாரிகள்॥

இவ்வதிகாரிகளிருவர், ஸாதாரகப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனென்றும் அநாதாரகப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனென்றும்; இவர்களில் ஸாதாரகப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனை பக்தனென்றும் மற்றவனை ப்ரபந்நனென்றும் வ்யவஹரிப்பர்கள் ॥ இவர்களுக்குபாயமாவது - பக்தியோகமும் ப்ரபத்தியும், பக்தியோகமாவது - கர்மயோக ஜ்ஞாநயோகங்க

னாலே ஶுத்தஸத்வோத்ரேகமும் பிறந்தவனுக்கு பகவானுடைய ஸ்வரூபாதிகளை விஷயமாகவுடைத்தாய் நிரதிஶயப்ரீதிரூபமாய் தைலதாரையைப்போலே நிரந்தரஸ்ம்ருதிரூபமாய் ஸாக்ஷாத்காரதுல்யமாய் நாள்தோறும் அபிவ்ருத்திக்க வளர்ந்துவருவதாய் த்ருவாநுஸ்ம்ருதியான ஜ்ஞாநஸந்ததிவிஶேஷம், இது ஶ்ரவணாதிகளை அபேக்ஷிக்கிறவர்களுக்கும் ஸாதநமாம்; இப்படி மோக்ஷஸாதநமாக விஹித பக்தியோகம் ஸாதநபக்தியென்று பேசப்பட்டது ॥ இதினுடைய ஹேதுவாய் ஸாத்விகபரிஶீலநாதிகளாலே வந்த பகவத்விஷயத்தில் ப்ரீதிவிஶேஷம் பக்தியென்று பேர்பெற்றிருக்கும், பரபக்தியானது ஸாக்ஷாத்கரிக்கவேணுமென்று அபிநிவேஶத்தை யுண்டாக்கி பகவத்க்ருபாதிவிஶேஷத்தால் ஸகாலநியதமான பரிபூர்ண ஸாக்ஷாத்காரத்தை உண்டாக்கும், இதுதான் பரஜ்ஞாநம் ॥ இப்படி ஸாக்ஷாத்கரித்தவாறே பிறந்த ப்ரீத்யதிஶயம் பரமபக்தி ॥ இது ஸம்ஶ்லேஷமற அநுபவித்தல்லது தரிக்கவொண்ணாத அபிநிவேஶத்தை உண்டாக்கி இவனுக்குக் கடுக ப்ராப்தியைக் கொடுக்கும்படி ஸர்வேஶ்வரனுக்கு க்ருபாதிஶயத்தை யுண்டாக்கி இவனை பரமபதத்து வீடுபெறப்பண்ணும்॥

இப்பக்தியோகம் த்ரைவர்ணிகரையொழிந்தார்க்கும் த்ரைவர்ணிகர்தங்களில் ஜ்ஞாநத்திலேயாதல் ஶக்தியிலேயாதல் இரண்டிலுமாதல் குறையுடையார்க்கும் ஸவிளம்பம் பொறுக்ககில்லாத தீவ்ரஸம்வேகமுடையார்க்கும் யோக்யமல்லாமையாலே தங்களளவுகளைத் தெளிந்து ஸர்வபலஸாதநமாக பரபக்திஸ்தாநத்தில் வைதிகியான ப்ரபத்தியைத்தானே ஸாக்ஷாந்மோக்ஷோபாயமாகப் பற்றுமவர்கள் ஸாக்ஷாத்ப்ரபத்திநிஷ்டர் ॥ யயாதிகாரம் – ஶாஸ்த்ரநயாதிகள் த்ருஷ்டாந்தங்களான ஸாந்தஸ்தங்களாறுப்போலே - உக்தி - அநுஷ்டாநநிஷ்டை -யென்கிற இவையும் ப்ரபத்தியில் அவாந்தரபேதங்கள்॥ இவைத்திலுக்தியாவது- ஆசார்யாபிமாநஸம்பந்தங்களில் வைஶத்யமில்லாதார்

அவனையொழியப் போக்கத்துநிற்கிற அதிகாரமும் அ
பேக்ஷித்தால் ரக்ஷிக்குமென்கிற மஹாவிச்வாஸமுமுடையவனாய்க்
கொண்டு சரணாகதிய வர்ணாச்ரமவ்ருத்திகளமான மாவ
யோநாவஷ்டம்பத்தாலே யென்னுடையரக்ஷையை உனக்கே
பரமாக வேரிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை ॥ இப்படி ஸங்க
ளில் வைசஷ்யமில்லாமல் "சஸ்த்ரயோனிம் சஸ்த்ரயோனிம்" எ
ன்கிற ஸமானாயஜ்ஞானமும் ஸம்ஜ்ஞாந்தில் விசேஷஜ்ஞானமும்
மஹாவிச்வாஸமுமுடைய அதிகாரிவிஷயத்தில் இவ்வுக்திக்கும்
ஸம்பாவிதமாவமுண்டு, இவ்வுக்திநிஷ்டனுக்கும் ஸம்ஜ்ஞானமாவ
ச்யகமாகையால் வாக்யோச்சாரணமாத்ரமே அமையுமென்பது
கூடாது, அப்போது "ஜ்ஞானநோக்ஷ:" என்கிறவிரோதவி
ரோதம்வரும் ॥ ஆசார்யநிஷ்டன் :- தனக்கு ஜ்ஞானாநுஷ்டா
ந சக்த்யபாவத்தாலே- கீழ்ச்சொன்னஅதிகாரமுடையவனாய் அ
வையுடைய ஆசார்யனுடைய ஸந்நிதியில் தன்னபேக்ஷையை வி
ண்ணப்பஞ்செய்ய "யாதுரேவ்யேஷ்வாஸாசிஷ்ய: உதேத்வ
ஞநிவேதயேத்" இத்யாதிகளில் சொல்லுகிறபடியே ஆசார்ய
னுடைய ஆசாதீயஸரஸ்வதிக்ஷணத்திலே தானு மகேசநிக்த
னானும் - அல்லது இவனுக்காக ஆசார்யன் ப்ரவ்ருத்தியை
அநுஷ்டிக்க - சக்திமாதி ந்யாயத்தாலே பலஸித்தி உண்டாமகை
யால் "குருப்யாஸ்த்வஸ்ய ப்ரஸக்தி தயா தேஹிகோ தே தயா
தே:" என்றருளிச்செய்தபடியே தனக்கொருமங்கினி லொரு
பரமன்றியில் ஆசார்யன் அநுஷ்டிக்கவவன் கைபார்த்திருக்கும
வன் ॥ இவ்வாசார்யநிஷ்டை "ஆசார்யவானுக்காஸ்ரீமஹாந்ய
ய" த்தாலே ஸமஸ்த்ரியாயிக்யமாகைதன்னாகையால் "ஸித்தி
ரவதியோநாக்கி ஸம்ஸயோத்யுக்தலேஸநாம। நஸம்ஸயோ
து தத்பக்த பரிவேய ரகாந்தநாம்" என்கிறதனத்திலே
ஆசார்யநிஷ்டனுக்கு கைமுதிகந்யாயத்தாலே ஸம்ஸியில்
ஸந்தேஹமில்லை X இவர்கள்விஷயத்தில் இப்ப்ரவ்ருத்தி ஸாமரகம்,
ஸகனுக்கும் ஸக்தியோகம் நிரவதயமாக நிறைவேறுகைக் கிப்

ப்ரவ்ருத்தியை ஸமமாக ஸந்தோஷிக்கவேண்டியதாகையால் இவனுக்கிப்ப்ரவ்ருத்திஸாதகம், ஸாதகப்ரவ்ருத்திநிஷ்டனுக்கு மோக்ஷம் ப்ராப்யஸமர்த்தஸாதநமாயிருக்கும், ஸர்வாதிகாரமாய் ஸர்வாநிஷ்டநிவர்த்தகமாய் ஸர்வேஷ்டஸாதநமாகவத்தாய் ஸுகரமாய் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமாய் ஆஶுகாரியாய் ப்ரதிபந்தரஹிதமான இப்ப்ரவ்ருத்தியை ஸ்வீகாரமாகப்பண்ணினவனுக்கு சேஷகாலத்தில் யதாஸம்ப்ரதாயம் ஸம்பவிக்கும், இத்தை நினைத்து "ஸக்ருத்ப்ரதாஶ்ரிதாஜா ஸ்வோர்த்தோ மவிஷ்யதா । நாமஸங்கீர்த்தநஸ்யாஸ்ய ஸமாப்தேஸ்ரீபதேர் ஹரே:" என்கிறது. இருவரும் ஸ்வநிஷ்டாநுஸாரம் பெறும்பேற்றிலொரு வைஷம்யமுமில்லை

இப்படி இவையிரண்டும் ஸாத்யோபாயங்கள், இவைத்தால் ஸாத்யமான ஸம்பந்தஜ்ஞாநமும் தத்ஸ்வீகாரமமான ஸித்தோபாயமும் ஜ்ஞேயம், இவ்வுபாயஸ்வரூபமாயும் ஸாத்யஸ்வரூபமாயுமிருக்கிற ஜ்ஞாநத்துக்கு விஷயமாய்க்கொண்டு ஸம்பந்தஸௌஹார்த்தாதி வேஷத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஸித்தோபாயத்வமும், மோக்ஷத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபாயம் ஸம்பந்தஸ்வரூபமாகையால் ஸ்வஜநகதயா ஸர்வப்ரவ்ருத்திகளுக்கு உபாயத்வமும் ஸித்தம்.

இதி ஸ்ரீசைலகுலதிலகேந ஸ்ரீநிவாஸயதீந்த்ர

மஹாதேசிக திவ்யாநுக்ரஹஸமப்யஸ்தாகேந

ஸ்ரீராமாநுஜஸூரிணா விரசிதம்

ஸாரஸாராக்யம் ரஹஸ்யம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஶ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:,

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகாய நம:,

ப்ரபத்திஸாரப்ராரம்ப:

ப்ரபத்திஸார: க்ரியதே ப்ரணிபத்ய த்ராவிடாநுஜாந் ।
ரஹஸ்யத்ரயஸாராதி வாக்யார்த்தஸாதி போதயோ: ॥

ஸ்வதந்த்ரப்ரபத்திரூப ரக்ஷோபாயவிஶேஷநிஷ்டனுக்கு ஶாஸ்த்ரஜந்யஸம்பந்தஜ்ஞாநாதிகளுபாஸகரோடு ஸாதாரணமாயிருக்க - விஶேஷிதாதிகாரம் - தன்னுடையவாகிஞ்சந்யமும் அநந்யகதிகத்வமும், ஆகிஞ்சந்யமாவது - ஜ்ஞாநஶக்த்யாதிகளாலே உபாயாந்தரஸாமர்த்யாபாவம், அநந்யகதிகத்வமாவது - தனக்கும் பிறர்க்குமொத்திருக்கிற ஸமஸ்ததேவதாந்தரஸ்யஸாயாயீநமான ப்ரயோஜநாந்தரவைரஸ்யம், * இவ்வகிஞ்சநாதிகாரிக்கு ரக்ஷாஸம்விஹிதமான உபாயத்தில் அங்கீஸ்வரூபமாவது :- யதாவஸ்திதமான ஆத்மநிக்ஷேபம், அதாவது ப்ரணவத்தில் ப்ரயோகாரத்தில் ப்ரக்ருதிப்ரத்யயங்களாலே ஸர்வரக்ஷகனாய் ஸர்வஶேஷியாய்த் தோற்றின ஸர்வேஶ்வரனையே பற்றி ஆத்மாத்மீயரக்ஷண வ்யாபாரத்திலும் ஆத்மாத்மீயரக்ஷணபலத்திலும் ஸ்வாதீநமாகவும் ஸ்வார்த்தமாகவும் தனக்கந்வயமில்லாதபடி பரந்யாஸரூபமான ஸ்வபாரதந்த்ர்ய விஶிஷ்டஶேஷத்வாநுஸந்தாநவிஶேஷம், இத்தை அநுஷ்டிக்கும்படி :- ஶேஷியாய் ஸ்வதந்த்ரனான ஈஶ்வரன் தன் ப்ரயோஜநமாகவே தானே ரக்ஷிக்கும்படிக்கீடாக அநந்யார்ஹஶேஷபூதனான நான் எனக்குரியேனல்லேன், ஒன்றினிரூபாதிகமாகவென்றுடையதென்னுரியேனுமல்லேன், என்னையுமென்றதென்று பேர்பெற்றவைத்தையும் நானே ஸ்வதந்த்ரனுமாய் ப்ரயோஜநபாகியாயும் ரக்ஷித்துக்கொள்ளயோக்யனும

ல்லேன், என்னுடைய ஆத்மாத்மீயங்களு மவனதே, இவைத்தி-
னுடைய ரக்ஷணபரமும் ஸர்வரக்ஷகனான வவனதே, ரக்ஷ-
ணபலமும் ப்ரயோஜனமான வவனதே, என்றநுஸந்திக்கை!
இதுதான் - நிக்ஷேப - ந்யாஸ - ப்ரபத்தி - சரணாகதி-
சப்தங்களாலே சொல்லப்படுகிறது, இப்படி ரக்ஷாபரஸம-
ர்ப்பணவிசிஷ்டஸ்வாத்மஸமர்ப்பணமே ப்ரதானமாயிற்று,
ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணங்களுக்கு ஸாத்யோபாயமே நிதான-
மாகையால் - ஸாத்யோபாயமான பக்தியோகநிஷ்டனுக்கு இவை
இரண்டுமாவச்யகம், ரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்துக்கு ஆகிஞ்சந்யமே
நிதானமாகையால் - ஸர்வாதிகாரியான ப்ரபத்திநிஷ்டனுக்-
கு இது-ஆவச்யகம், அகிஞ்சநனை ஸாத்யோபாயக்கிவைமூன்று-
மாவச்யகமாகையால் - இவன் மோக்ஷார்த்தமநுஷ்டிக்கிற ப்ர-
பத்திரூபமானவம்சி உஜ்ஜ்வலமென்கிறது, மோக்ஷா-
ர்த்தமாக விஹிதமான பக்தியோகத்தில் அசக்தனான
அகிஞ்சனன் - மோக்ஷார்த்தம் ஸர்வரக்ஷகனான ஸ்ரீமந்நாராய-
ணனிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கவேண்டிய பரம் - பக்தியோக-
மாகையாலே அப்பரஸமர்ப்பணத்தில் - ப்ரபன்னனுக்கு உபாய-
ஸ்தாநீயமாக இருக்கும், அகிஞ்சநன் ஸர்வேச்வரனை உ-
பாயஸ்தாநத்திலே நிவேசிப்பிக்கையாவது - என்தலை-
யிலுபாயபாரத்தைச் சுமத்தாதே அவைத்தைச் சுமந்தால்
மேல்வரு மிஷ்டமெல்லாந் தருகை ஸர்வசக்தனான உ-
னக்கே பரமாகவேறிட்டுக்கொள்ளவேணுமென்கை, இவ்வம்சி-
க்கு விஹிதங்களான அம்சங்களாவன - ஆநுகூல்யஸங்கல்-
பமும் - ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமும் - கார்ப்பண்யமும் - மஹா-
விச்வாஸமும் - கோப்த்ருத்வவரணமும், சிலவிடங்களில் சர-
ணாகதிக்குச்சொல்லுகிற ஷாட்விதமும் - அம்சாம்சிஸம்பந்தத்-
தாலே யாகக்கடவது; அமந்த்ரமந்த்ராந்த்ய ப்ரயோகமா-
கையால் - அதற்கு "ஸாத்வீ தேஹஸம்ஸித்திரியம் ஸ்வஸாத்ய-
யக" உக்த்யாதியில் சொல்லுகிற அம்சமும் மோக்ஷார்த்தப்ர

த்தாந்தத்தில் நியதம், ப்ரபத்திஸாதநத்திலதுக்கங்கமில்லை, உபாயத்வாத்யவஸாயத்தையும் என்னுடைய ரக்ஷாபரத்தை ஸ்வீகரித்தருளி என்னை ரக்ஷித்தருளவேணுமென்கிற பரஸ்வீகாரபர்யவஸாயியான ஸ்வாமிநாவஹங்க ப்ரார்த்தநாரூபமாகையால் - அதற்கு அதிகாரகோடிப்ரவேசமாதல் ஸ்வரூபமும் ரூபமும் ஃபலமும் ஸம்பாதநீயமாகையால் அநேகாம்சவிசிஷ்டமான ஸமவர்ணநாரூபவ்யாபாரத்திலொரு அம்சமாதல் கொள்ளவும், மத்தும் ஆநுகூல்யாதிகளுக்குப்போல் அங்கமில்லை, இப்படியே மஹாவிச்வாஸத்துக்கு "ப்ரபத்திவிச்வாஸ:" இத்யாதிகளில் அங்கீகரணத்துக்கு மவைத்தினுடைய ஸந்நிஷ்டாதிகத்வத்திலே தாத்பர்யம் ॥ ஆகையால் ப்ரபத்திக்கு ஆநுகூல்யாதிபஞ்சகமே அங்கமென்று நிர்ணீதம்.

இவைத்தில் ஆநுகூல்யஸங்கல்பமாவது :- பகவதபிமதாசரணஸங்கல்பம், இதற்கு நிபந்தநம் பகவச்சேஷபூதஸ்வரூபஜ்ஞாநம், இதற்குவிரோதி - அசாஸ்த்ரீயவ்யவஸாயமே, இதற்குபயோகம் "ஆநுகூல்யேதராப்யாம்து விநிவ்ருத்திரபாயத:" என்கையாலே அபாயநிவ்ருத்தி, இதை ப்ரபத்திகாலத்தில் அநுஸந்திக்கும்படி - அநாதிகாலம் தேவரீருக்கநிஷ்டாசரணம் பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தேன் - இன்றுமுதலாயநுகூலனாய் வர்த்திக்கக்கடவேனென்கை ॥ ப்ராதிகூல்யவர்ஜநமாவது - ப்ராதிகூல்யாபிஸந்திவிரஹமாதல் ப்ராதிகூல்யவர்ஜநஸங்கல்பமாதல், இதுக்குநிபந்தநமும் விரோதியும் உபயோகமும் முன்போலவே, இதை அநுஸந்திக்கும்படி - இன்றுமுதலாய் தேவரீருக்கு ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேனென்கை, இப்ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் ஸங்கல்பரூபமானாலும் ஸக்ருத்கர்த்தவ்யமென்றுமிடம் சாஸ்த்ரஸித்தம், ப்ராதிகூல்யவர்ஜநம் முன்சொன்னபடி இரண்டுப்ரகாரமானாலும் அநவரதாநுஷ்டாநமே ॥ கார்ப

ஞாநமாவது - உபாயாந்தரஸாத்யத்வாபாவாநு ஸந்தாநம், இதற்கு நிபந்தநம் ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் பாரதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநம், இதற்கு விரோதி "ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யவசோபாயஸ்தத்விரோதீதி" என்கையாலே ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்ய ஜ்ஞாநம், இதற்கு பயோஜம் - உபாயாந்தரநிவ்ருத்தி, இதை யநுஷ்டிக்கும்படி - ஈச்வரனைப் பெறுக்கைக்கு பெண்கையிலொருகைமுதலில்லையென்கை, இக்காரணம் "த்யாகமாமேகம் ஸ்வீகாரண" மித்யாதிகளில்படியே ஆகிஞ்சந்யாநுஸந்தாநபூர்வக மேகோபாயமாயும் ஸ்வீகாரஞ்சஸாத்ய ஸாதநாந்தரவ்யாவ்ருத்தவ்யாபாரமாய் இப்படி பரவியமானாலும் உபாயாநுஷ்டாநகாலத்தில் ஈச்வரனை நிரந்தரமாக ஷ்டாநமே ॥ மஹாவிச்வாஸமாவது - "ரக்ஷிஷ்யதீதி க்ருதார்த்தா ஜதிவா ஸ்வீக்ருத்யோபாயத்வே ஸமர்ப்பயாமி, ஸர்வவிச்வாஸம்வேதி" த்யாதிகளிற்படியே ரக்ஷகத்வாத்யவஸாயாத்மகம், அதில் மஹத்வமாவது - பின்பொருக்காலும் அவ்விஷயத்தில் ஸம்சயம் பிறவாதபடி தானிருக்கை; உத்தரகாலீநஸம்பந்தத்தையும் தன்னநுவ்ருத்திரூபேண ப்ரதிபந்திக்கிறபடியால் அஸாதாரணகாலீநஸம்பந்த விரோதமில்லை, இதுக்கு நிபந்தநம் அநந்தகல்யாணகுண ஸம்பூர்ணஸர்வேச்வர விசேஷஸம்பந்தாநுஸந்தாநம், இதுக்கு விரோதி - சங்காபஞ்சகம், அதாவது :- ஸர்வேச்வரன் அநந்தாபராதிகளுக்கபிமுகனாகையும், அளவில்லாத பலத்தைத்தருகையும், அல்பவ்யாபாரத்துக்குத் தருகையும்-தாமதாதேதருகையும்-தரம்பாராதேதருகையும் - கூடுமோவென்று, இதற்குநிவாரணம்-ஸர்வேச்வரனுடைய ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வசக்தத்வ காருண்யரூபத்வ ஸர்வப்ரகாரநிரபேக்ஷத்வ விசேஷகாரித்வ ஸத்யஸங்கல்பத்வஜ்ஞாநம், இச்சங்காபஞ்சகபரிஹாரம்பிறக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்? மறுக்கவொண்ணாத பரத்வாதிகார விசேஷத்தாலே விரோதியுபாயங்களை க்ஷமித்து அபிமுகத்வமும், ப்ரபத்திரூபவ்யாஜத்தால் ப்ரஸந்நனாய் ஸாதிக்ஷா

ஸகல ஸம்பந்தயோக்யமாய் தோயம்போலே ஸ்வச்சஸ்வாது மான அளவில்லாத ஸுகத்தையும் தரும், ஸத்வத்தாலே ஸ்வீகார்யஜ்ஞனான ஸஜ்ஜநஸம்ஸர்க்கத்தைப்போலே தன்நிர்ஹேதுககாருண்யாதிகளாலே இவன்செய்கிற சில்வானவ்யாபாரத்தை தனக்குபரோபகாரகமாக பாவித்துக்கொண்டு க்ருதஜ்ஞனாய் கார்யஞ்செய்யும், மத்துள்ளஸாத்யாந்தரங்களுக்கு விளம்பித்து ஃபலங்கொடுத்தாலும் அநந்யஶரணனுடைய ப்ரபத்திக்கு ஔதார்யாதிகுணஸஹிதமாய் ஸஹகார்யந்தரநிரபேக்ஷமான தன் ஸங்கல்பமாத்ரத்தாலே காகவிபீஷணாதிகளுக்குப்போலே இவன் கோலினகாலத்திலே அபேக்ஷிதம்கொடுக்கும். ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகுணவிஶிஷ்டனாய் தன் ப்ரயோஜனமாகவே செய்கிறனாகையாலே ஆசார்யனோடு கிளிக்குப்பாலூட்டுங்கணக்கிலே தரம்பாராதேகொடுக்கும், இப்படி பிறந்த ஶங்காபங்கநிவ்ருத்தியே இம்மஹாவிஶ்வாஸத்துக்குப்ரயோஜனம், இதை ஸங்க்ரஹேண அநுஸந்திக்கும்படி - என்னபீஷ்டஸித்திக்கு தேவரீரையே உபாயமாக உறுதியிட்டேனென்கை ॥ கோப்த்ருத்வவரணமாவது - ரக்ஷகத்வப்ரார்த்தநாகம், இதுக்கு நிபந்தனம் - ஸர்வகாருணிகத்வஜ்ஞானம், இதற்குவிரோதி - "உதாஸீநோதாஸீநாதித்ருஷ்டேக்ஷாநிர்த்தமே" ச்ருதிகளிற்படியே தயாதிகுணஶூந்யனாகையால் உதாஸீனனென்கிற ஜ்ஞானம், ஜீவனுக்குப்ரார்த்தநாம் ஸ்வதஸ்ஸித்தமானாலும் அத்தை ஸ்வாபிமதமாகக்கொடுக்கில் அப்ரார்த்தநாபாயிக்கதோஷப்ரஸங்கத்தாலே "அப்ரார்த்திதோ நகோபாயேத" என்கிறபடியே ப்ரார்த்தனையே அபேக்ஷித்தேதடுக்குமாகையால் ஶரண்யஸ்வாதந்த்ர்யநிதற்குப்ரயோஜனம், தேவரீரே உபாயமாகவேணுமென்கிற இந்த அநந்யஸாத்யார்த்தக கோப்த்ருத்வவரணம் ஸம்ஸாரபீதனான அநுஷ்டாதாவுக்கு அநுஷ்டானகாலத்தில் ரக்ஷணஸமர்த்த காருணிகத்வாதிஜ்ஞானத்தாலே ஸ்வதவஜநிக்கும் ॥ இவ்வங்கங்களின் விரோதிநிவ்ருத்திகளை

உபாஸநங்களென்கிறது, ப்ரகாராந்தரேண அங்கிநிஷ்பத்தி உண்டாகிலும் அபாதவீதக்ருஷிக்ருதஸம்பாத்யப்ரக்ருதிகபா ரோபாஸாதிநிவ்ருத்திதயாஹமே மோக்ஷஜநகமென்கிற நியமம் போலே — ஸாத்விகத்யாகபூர்வகஸ்வாநுஷ்டித ஸமாப யேத்யாதிஷு கரணீநாமஸ்வ்ருத்திபூர்வகாநுஷ்டிதாநுக்ரஹீதாக்ஷரஹ்யம்ஹவஹஜநித ப்ரபதநமே மோக்ஷஸாதநமெ ன்று ப்ரபத்திஶாஸ்த்ரார்த்தம் ॥ இவ்வம்ஶாம்ஶிகளை கரணீநமான ஷயத்தில் அநுஸந்திக்கும்படியெங்ஙனேயென்னில்? ஶங்காபஞ்ச கநிவ்ருத்திகோபாயத்வப்ரவ்ருத்திகோபயாகங்களானபூர்வாஷ காடபம்பம்டகரண்டவ்யாபார ப்ரயோஜநவிஶேஷங் களாகிற ஶேஷ்யாகாரங்களைப் பொதிந்துகொண்டிருக்கிற ஶ்ரீ மந்த்ரத்திலும் நாராயணஶப்தத்திலும் அநுகம்ப்யஸங்கமும் ப்ராதிகம்ப்யஜநமும் அநுஸந்தேயமாகக்கடவது, வி ஶ்வாஸமஹத்வமும் விஶ்வாஸத்வமும் கார்பண்யமும் “ப்ர பத்யே”, என்கிற க்ரியாபதத்திலுபஸர்க்கத்திலும் ஶரண பதாபஸ்தியாதவி ஷ்டத்தனிலு அநுஸந்தேயங்களாகக்கட வது, இவ்வதிகாரிக்கஸாயாரணமான உபாயத்வாத்யவஸாய பாவகஶரணஶப்தத்தில் ஸௌக்ருத்யமாநமாக அநு ஸந்தேயம், ஶேஷத்வாநுஸந்தாநவிஶிஷ்டமான ஸ்வரக்ஷாப ரஸமர்ப்பணம் மஹாவிஶ்வாஸபூர்வக ஸௌத்ருத்யஸம ர்த்தமான ஶரணஶப்தாவஷ்டம்ப க்ரியாபதத்தில் அநுஸந் தேயம்॥

இப்படி இவையாறும் இம்மந்த்ரத்தில் விபஸ்தநயைசெயில்த னித்தனியே அநுஸந்தித்தாலும்வாக்யார்த்தப்ரதிபத்திசெ யில் அல்லாதவாக்யார்த்தங்கள்போலே ஸாங்கமான ப்ரயாகம் ஸக லபாக்யோபலப்ரதமாம், ஆகையால் யதாஶாஸ்த்ரம் ஸாங்கப்ரயா நாநுஷ்டாநம் ஸுகர்ஷகத்வமாயிற்று ॥ இதில் ஸாங்காநு ஷ்டாநமாயித்து கர்த்ருத்வத்யாக மமதாத்யாக ஃபலத்யாக ஃபலோ பாயத்வ த்யாகபூர்வகமான பாதாநுகம்ப்யஸங்கல்பரக்ஷ்யத்

நுஸந்தாநத்தோடே ஶரீராவஸாநபர்யந்தம் ஸத்வஸ்தனாய் கைங்கர்யாநுபவத்தாலே ஸர்வேஶ்வரப்ரீதிரூபமான பூர்வோத்தராக்ஷாராவஸேவனம் பண்ணுகை॥

இஸ்ஸாம்ப்ரதாநுஷ்டாநத்திற்குடா தாரம்மாளருளிச்செய்யுஞ் சுருக்கு - அநாதிகாலம் தேவருக்கநிஷ்டாசரணம்பண்ணுகையாலே ஸம்ஸரித்துப்போந்தேன், இன்றுமுதலா யநுகூலனாய் வர்த்திக்கக்கடவேன், ப்ராதிகூல்யாசரணம் பண்ணக்கடவேனல்லேன், தேவரீரைப்பெறுக்கைக்கு யென்கையிலொரு கைமுதலில்லை, தேவரீரையே உபாயமாகவறுதியிட்டேன், தேவரீரே உபாயமாகவேணும், அநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலாத இஷ்டப்ராப்தியிலாததலெனக்கினி பரமுண்டோவென்று ॥

இப்படி யதாஶாஸ்த்ரம் அநுஷ்டிக்கப் ப்ரபதநத்துக்கொருவியத்தாலும் ப்ரஸக்தியில்லையாகையால் கோவினகாலத்தில் ஸம்ஶயம், ஆனால் சில ஶாஸ்த்ராஜ்ஞ ப்ரபத்தியில் ஸம்ஶங்காணுமே யென்றில்? அவ்விடத்தில் கர்த்ருதௌர்பல்ய கர்மதௌர்பல்ய ஸாதனதௌர்பல்யங்களாலே உபாயநிஷ்பத்தியில்லையென்று ஊஹிக்கலாம், இவ்விடத்தில் கர்த்ருதௌர்பல்யமாவது ப்ரபத்திக்குச்சொன்னவதிகாரம் ந்யூநமாகை, கர்மதௌர்பல்யமாவது- மஹாவிஶ்வாஸாதிகள் குறைகை, ஸாதனதௌர்பல்யமாவது - யதாஶாஸ்த்ரம் ப்ரபதநாநுஷ்டாநத்துக்கு உசிதமான ஸதாசார்யாதிகளன்றிக்கேயிருக்கை, இப்படியே மோக்ஷார்த்தப்ரபத்த்யநுஷ்டானம் பண்ணினவன்பக்கல் - உத்தரகாலத்தில் நிலைநின்ற தேவதாந்தரஸம்பந்த பாஹ்யவிஷயவ்யாபாராதிகளைக் கண்டால் "கார்யாநுமாநாத்காரணாநுமாநம்" என்கிற ந்யாயத்தாலே ப்ரபத்த்யங்கமான மஹாவிஶ்வாஸாதிவைகல்யத்தால் ப்ரபத்திநிஷ்பத்தியில்லையென்றும் அவனுக்குமேல் நரகாதிகளுண்டென்றும் ஸம்ஶயவிஷயத்தில் கர்மாந்தரமென்னேனுமொருநாள் கார்யகரமாமென்றும் கண்டுகொள்வது, உத்தரகாலத்திலிவ்வைபரீத்யாதிகளுக்கஞ்சி தபஶ்சரணாதிகளான ப்ரா

ப்ராம்ஶமும் கழியவேணுமென்று மோக்ஷார்த்தப்ரபத்தியில் அத்தையும் சேர்த்தநுஷ்டித்தாலும் அல்லது அதற்காக பின்பு ப்ரபத்தியை அநுஷ்டித்தாலும் இவ்வைபரீத்யாதிகள் பிறவாதாகையால் அங்ஙநுஷ்டிக்கிறவர் நிபுணர், ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநத்தில் அபிஸந்த்யாதிதோஷமும் தந்நிமித்தமான மோக்ஷப்ரதிபந்தவிஸம்வாதிஸம்பவமு மிருக்கும்படி நிர்யாணாதிகார ஸாராஸ்வாதிநியில் கண்டுகொள்வது, ப்ரபத்த்யநுஷ்டாநம் ஸ்வக்ஷணார்த்த ஸ்வவ்யாபாரமாகையாலே தன்னுடைய பரமஶேஷித்வைக ஸ்வபாவாதிகளை யறிந்த விவேகிக்குக்கூடாதென்றும் ஶேஷத்வஜ்ஞாநமாத்ரம் ஸித்தோபாயப்ரதிபத்திமாத்ரம் ப்ரபத்தியென்றும் மற்றுமிப்படிகளிலுள்ள மதபேதமும் தந்நிராகரமும் ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஸாத்யோபாய ஶோதநாதிகாரத்தில் கண்டுகொள்வது॥

இதி ஸ்ரீஶைலகுலதிலகேந ஸ்ரீநிவாஸதநூஜேந

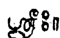
ஸாதேஶிக திவ்யாநுக்ரஹஸமுபஸ்தாபகேந

ஸ்ரீராமாநுஜஸ்வாமிணா விரசிதம்

ப்ரபத்திஸாரவ்யாக்யாநரஹஸ்யம்

ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகாய நம:

ரஹஸ்யத்ரயஸாரவ்யாக்யாரம்ப:

ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸாரஸம்ஜ்ஞ ப்ரகாஶக: ஸ்ரீ ரங்கஶம் ப்ரணம்ய | காலே ப்ரபந்நோ ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் ஸதே வ்யாக்யாஸ்ய ஶ்ரோதவ்ய ஸம்மத:||

ஸத்யஸங்கல்பனான ஸர்வேஶ்வரனிடத்தில் மோக்ஷார்த்தமாக ந்யாஸம்பண்ணின அதிகாரி - ப்ரபத்த்யுத்தரகாலம் தொடங்கி தனக்குக்கோலின பலத்தைப்பற்ற கர்த்தவ்யாம்ஶமில்லாமையாலும் ஸ்வீக்ருதபரனான ஸர்வேஶ்வரன் "மாஶுச:" என்கையாலே நிர்ப்பரனாய் - விஶ்வஸநீயனானவன் "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கையாலே மஹாவிஶ்வாஸத்தில் நிஸ்ஸம்ஶயனாய் நிர்ப்பரனாய் - தான் பெறப்புகுகிற அபவர்க்கமோக்ஷத்தைப்பார்த்து ஹ்ருஷ்டமநாவுமாய், தன்னிடத்தில் ஸம்பந்த்யாதிவரரான சிலர் த்வேஷதோஷரோஷணாதிகளைச் செய்து நிந்திக்கிலும் தானவர்கள்பக்கல் த்வேஷகோபாதிகளன்றியில் அவர்களுடைய கர்மவிஶேஷாதிகளுக்கிறங்கி நிர்விகார சித்தனாயிருக்கையும், ப்ராரப்தகர்மங்களான ஸுகதுக்கங்களைக் கண்டாலும் "க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம்" என்கிறபடியே இஸ்ஸரீரநாஶமென்படப்புகுகிறோமென்கிற கரைதலத்து ஹ்ருஷ்டனாயிருக்கையும் "மஜ்ஜந்தாவீக்ஷ்ய" த்யாதிகளிற்படியே - பிராட்டிநடத்திக்காட்டின ரக்ஷகாவஷ்டம்பத்தில் தேத்தத்தையும், தேஹயாத்ரை கைங்கர்யமாகையாலே உத்ஸவதிநங்களில்போலே ஸ்திதியிலும் ஸ்வயத்நமற்று - அதில் "ஸர்வயத்நாமஸேவ்யா:" என்கிற விஹிதசேஷ்டை தவிர கர்த்ருமெயாலே கைங்கர்யவிஷயத்தில் ஸர்வப்ரயத்நமும் த்ருடவிஸி

ரில் விஷாதாதிகளுமற்று - ப்ராப்யப்ராபகமும் ப்ராப்தியையு மிங்கண்டு தனக்கு ஸம்ஸாரபயலாபாஷாணங்களில் நிஷ்டை உண்டென்று தேறி - இனிநிஷ்டையைக்கண்டு உபாயலாபத்தியாலே க்ருதக்ருத்யனென்றும் ப்ராப்யலாபத்தியாலே க்ருதார்த்தனென்றும் ஸாஸ்த்ரங்களாலே கொண்டாடப்பட்டு - "கருந்தடமுகில்வண்ணனைக்கடைகொண்டு கைதொழும் பத்தர்களிருந்தவூரிலிருக்கும் மானிடரெத்தவஞ்செய்தார்களோ! வென்கிறபடியே - ஸாமவதாரஸித்தமான உகந்தருளின திவ்யதேசங்களில் தனக்கு ப்ரகாசமுள்ளவிடத்தில் வாஸஞ்செய்துகொண்டு "உத்தரேபூர்வ ஸாயாஸ்த்ர" இத்யாதிகளிற்படியே தனக்கு ஸமமான ஸக்ருத்கரணாதிகளை நினைத்து ஸோகித்துக்கிடக்காதே இப்போது பிறந்த யோக்யதையைக்கொண்டு ஸாத்விகாஹாரஸேவநாதிகளாலே கரணங்களை ஸாதநங்களாக்கி "ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாஸிதாவான ஸ்வாமியின் ஸாஸநங்களான ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாரூபங்களைத்தன் வர்ணாஸ்ரமோசிதமாக அநுஷ்டிக்கவேண்டிய தாகையால் - அநுஷ்டிக்கும்போது - தன் பரமைகாந்தித்வம் குலையாமைக்காக "யே யஜந்தி பித்ருந்தேவாந்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸகலகர்மங்களாலு மவனே ஆராத்யனென்கிறஇவ்வண்மையை யறிந்து அவனுகப்பே ப்ரயோஜநமாக அநுஷ்டிக்கவும், தனக்காசார்யர்களுபதேசித்த ரஹஸ்யார்த்தங்களில் தனக்குத்தெரியாத அம்சங்களை நாம் க்ருதக்ருத்யனென்ற ஞானியாதே "தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா" இத்யாதிகளிற்படியே இவ்வர்த்தங்களில் நிஷ்டையுடைய ஆசார்யர்களுடன் நெருங்கி பணிந்து - அவ்வம்சங்களை அவர்களாலே யதாக்ரமந்தெளிந்து அவ்வர்த்தாநுஸந்தாநத்தாலே காலக்ஷேபஞ்செய்யவும், "தத்வஞ்ஞேயம் ததாசார்யம், தத்வஞ்சாபி ஹிதாஹிதம்,

ததீயாராதநம் ஸ்ம்ருதம்" இத்யாதிகளின் கருத்தறியாத சில ஸாமாந்ய சாஸ்த்ர வசனங்களையும் "ஆராதநாநாம் ஸர்வேஷாம் விஷ்ணோராராதநம் பரம் । தஸ்மாத்பரதரம் ப்ரோக்தம் ததீயாராதநம் பரம் ॥ ஸர்வஸ்ய ஸர்வதா ஸேவ்யா ஸ்ரீவைஷ்ணவா விசேஷத: । தஸ்மாத்ஸர்வப்ரயத்நேந பூஜநீயா விசேஷத:" இத்யாதிகளை கேவல ஸாமாந்ய வசனங்களாக்கின சில காவ்யக்ருத்துகளின் வ்யாக்யானங்களையுங் கண்டு கலங்காமல் அநந்யப்ரயோஜநாதிகாரமான ஸாமாந்ய சாஸ்த்ரத்தையும் ததீயசேஷத்வம் ஸ்வரூபசேஷத்வத்துக்கெல்லை நிலமான படியையும் அறிந்து ததீயசேஷத்வத்தை ப்ரதாநமாக அநுஷ்டிக்கவும், அநந்யார்ஹரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கண்டால் ஸநகஸநந்தாதிகளைப்போலே உகந்து வ்யதிரிக்தரான ஸம்ஸாரிகளைக்கண்டால் ஸர்ப்பாதிகளைக்கண்டாப்போலே வெருவி இவ்விரண்டுமில்லாத ஸம்ஸாரிகளை காஷ்டலோஷ்டாதிகளைப் போலே த்ருணவத்கரித்தும் வர்த்திக்கவும், பாகவதாபசார ருசி குலையாமைக்காக மறக்கவேண்டுமவைத்தில் ப்ரதாநம் விஷயாந்தரமென்றும் - க்ருதஜ்ஞதை வாராமைக்காக நினைக்க வேண்டுமவைத்தில் ப்ரதாநம் ஆசார்யன் செய்த உபகார மென்றும் - காலக்ஷேபம் குலையாமைக்காகச் சொல்லாதொழியவேண்டுமவைத்தில் ப்ரதாநம் ஸ்தோத்ரமென்றும் - உபாய நிஷ்டை மறவாமைக்காக "ஸர்வதர்மாந்" என்கிறபடியே சொல்லவேண்டுமவைத்தில் ப்ரதாநம் த்வயமென்றும், யெம்பெருமான் திருவுள்ளமழலாமைக்காக கரணத்ரயத்தாலும் "செய்யாதனசெய்யோம்" மென்றுமவைத்தில் ப்ரதாநம் பாகவதாபசாரமென்றும், பாகவதாபசாரம் வந்ததல்லவரையிடுதல் செய்யாமைக்காக கரணத்ரயத்தாலும் கர்த்தவ்யங்களில் ப்ரதாநம் ஸ்வரூபசேஷத்வத்தினெல்லை நிலமாய் பரமப்ரயோஜநமான ஆசார்யாதி ஸாமாந்யசேஷத்வமென்றும், இப்படி இவையாறும் கரணத்ரயத்தாலே ஜ்ஞாநாநுஷ்டாநங்களில் ஸாரமா

யிருக்கும்படியையறிந்து அப்படியே நிரபாயமாக வர்த்திக்கவும்*
தனக்கு ப்ரபத்திக்குப்பின்பு புத்திபூர்வகங்களாலே வரத்தக்க
பாபங்கள் அச்லேஷவிஷயங்களாய் கழிந்துபோகையாலும்
ஸநிவேசக்ஷேபகமான ப்ராரப்தத்தில் பாகவதாபசாரமான
அபாயம் தனக்கு ஜநியாதாகையாலும் பாவியான வினை
களுக்கஞ்சி இவையும் கழியவேணுமென்று ப்ரபத்திபண்ணு
கை பாம்போடொருகூரையிலே பயின்றாற்போலே ப்ரக்ரு
தியோடேகூட யிருக்கிற தனக்கு சாஸ்த்ரோக்த ஸாதநத்தில்லா
மையாலே பாகவதாபசாரமாகவும் சில ஸந்நிஷ்டாபசாரங்
ங்கள் வந்தால் அதுக்கு க்ஷேமகொள்ளவேண்டாவென்கிற
சாஸ்த்ரங்களின் வாக்யத்தைக்கொண்டு கலங்காமல் "ஸர்வ
பாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்று ஸர்வேச்வரன் சொல்லச்செ
ய்தேயும் "உபாயஸம்ச்லேஷஸ்ய ப்ராயச்சித்தம் ஸக்ருதேவ ஹி ।
ப்ராயச்சித்திரியம் ஸாத்ர யத்புநச்சரணம் ப்ரபதே" என்றுவி
ரோதிக்கையாலே ப்ரபத்திநிஷ்டர்களில் யதாசக்தி ப்ரபந்ந
ப்ராயச்சித்தாநுஷ்டாந நிஷ்டாந ஸித்திக்கயா ப்ரபந்நஸ்ருஷ்டம் - தன
க்கில்லாதவிஷயத்தில் ப்ரபத்த்யநுஷ்டானத்தை ப்ராயச்சித்தமாக அ
நுஷ்டித்தால் அதுவுங் கழிகையாலும் - ப்ராரப்தகர்மவிசே
ஷத்தால் கர்மப்ரவ்ருத்தியாய் தான் க்ஷேமகொள்ளுகையும் கை
தப்பினபோது ஸர்வேச்வரன் "க்ஷமஸ்வ பகவந் ஸர்வம், க்ஷமஸ்வ ஸர்
வாபராதம் விஷ்ணோ" இத்யாதிகளிற்படியே - யதிவிஷயமநந
ன்றிக்கே - "க்ஷமஸ்வ, க்ஷமஸ்வ" என்றுமுதலாக வோதுகிறஇங்
குத்த உபச்லோகத்தாலே சிகையறுக்கும் விரகுகளைமுன்
னிட்டு, க்ஷமாந்யாயத்தாலே ஒருகணண்டிவாலே தன்னை ர
க்ஷித்துவிடுகையாலும் - யெப்படிக்கும் கோலினகாலத்தில் ஸ
த்வஸித்தியில் ஸம்சயமில்லாமையாலே பாகவதாபசாரா
வும் ஸம்பவித்தால் தோஷமானஸத்தை இழப்போமோ! வெ
ன்று வெருப்படாமல், இப்படி ஸர்வாநிஷ்டத்துக்கும் பரி
ஹாரமானது ஸத்யஸங்கல்பனைய் ஸர்வேச்வரனான ஸ்ரியஃபதியினு

டைய ஸஹஜகாரணத்வமென்று தெளிந்து அவ்விஷயத்திலும் இவைகளுக்கெல்லாம் வ்யாநகாரணம் "ஸுவ்யவஸ்தபாஹு ஜனக தேஷாஷ்வாயவாநு ஸவெக்ஷ" இத்யாதிகளிற்படியே க்ருபைகயோநாளான ஸஷாவாயஸ்வம் ஆகையால், அவ்விஷய த்தில் தனக்குச்செய்யலாம் ப்ரத்யுபகாரமில்லாமையாலே "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய் உனக்கென்செய்கேன்" என்று அவ்விஷயத்திலும் க்ருதஜ்ஞனாயிருக்கவும்; இப்படி ஸுவாய னுபதேசித்த ரஹஸ்யார்த்தங்களை "ஈவா ஸம்ப்ரதிஷ்டெ வாஸ்ரம்" "சிந்தாமல்கொள்மினீர்தேர்ந்து" இத்யாதிகளிற்படியே ஸுவாத்தத்தில் விகியொழியாமல் பாத்ரமாநத்தில் "ஸவைத ஸம் தடீஷ்வா மோஸத்யகுயாவிவா । ஸரீக்ஷவிவியொ வாமெய: க்ஷவயாநிஸவநெஹாவதேக்ஷ" இத்யாத்யுக்தக்ரமத் த்தாலே உபதேசித்து, இப்படி இங்கிருந்தநாள் "வாசித்தும் கேட்டும் வணங்கிவழிப்பட்டும் பூசித்தும் போக்கினேன்போது" என்கிறபடியே ஸக்காலக்ஷேபம்செய்துகொண்டு, சுதிதே சுத்துக்கு நியதிதனை ராஜகுமாரன் நாளெண்ணியிருக்குமாப் போலே தேசஷஸம்ப்ராப்தியவிவஸத்துக்கு ப்ரஹாதமான தேஹாவஸாநத்தை ப்ரதீக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கவும் ப்ராப்தம்.

இப்படியிருக்கிற விவ்வதிகாரி இசைந்த விலம்பத்துக்கும் ஸஹிஷ்ணுயான ஸ்வரன் "விண்ணுலகந்தருவானாய் விரைகின்ற" னென்கிறபடியே தான் ஸாநந்தனாய் "இருள்தரு மாஞாலத்துளினிப்பிறவியான்வேண்டேன், மாயஞ்செய்யேலென் னை"யென்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே அவனுக்கிசைவையுண்டாக்கி அவன் கோலுதலுக்கிடாக ப்ராரப்தஸரீராவஸாநத்திலேவாஸ வத்யாஷ்டியுண்டாக்குவதாகக்கோலி - பொன்னுமிருப்புமான விலங்குகள்போலே பந்தகங்களான புண்யபாபரூப கர்மங்களையும் ப்ராரப்தகார்யமானதேஹத்திலிவனிசைந்த ஸம்பமொழிய மேலுள்ள கூத்தையும் ப்ரபத்திகாலத்திலேயே இவனோடு துவக்கறுத்துவைக்குகையாலே

ஶரீரபாதத்துக்கு நினைப்பிட்ட ஸமயம்வந்தவாறே? “ஸ்வ
பேஷ்வேஷ்வஸாக்ஷாத் த்ருஷ்டிஸுஷ்டுப்ருதம்” இத்யா
திகளிற்படியே இவனுடைய அநாகதகர்மவ்யதிகர்மரிடத்தில்
இவன்பக்கலாநாகர்மங்கள் ப்ராதிகூல்யங்களுக்கு ஸமமாக
வைத்திட்டு “ஶிவாஸ்ஸந்து பந்தாநஸ்ஸந்து” இத்யாதிகளில் உதாரரைப்பத்த
ச்சொன்ன க்ரமமின்றிக்கேதான் ஸங்கல்பித்ததொரு ஸம
யத்திலே - ஒருஶரீரவிஶ்லேஷநிமித்தத்தை யுண்டாக்கி வாஹ்ய
திகளான பாஹ்யேந்த்ரியங்கள் பத்தையும் மநஸ்ஸிலேசேர்த்து
தத்ஸம்யுக்தமநஸ்ஸை ப்ராணனோடுசேர்த்து தத்ஸம்யுக்தப்ரா
ணனை ஜீவனோடுசேர்த்து தத்ஸம்யுக்தஜீவனை த்ரிவ்ருத்கரணக்ஷோ
பமான ஶரீரத்தில் ஸூக்ஷ்மதேஹத்தில் நின்றும் கடைந்தெடுத்த ப
ஞ்சபூதஸூக்ஷ்மங்களுடனே சேர்த்து - இப்படி ஸர்வத்ர வ்யா
ப்த பூதஸூக்ஷ்மஸம்யுக்தனான இந்த ஜீவனை தன்பக்கலிலே
இழைப்பித்து இப்படி ஸாதாரணமான உத்க்ராந்திக்ரமத்தை
நடத்தி - அநந்தரம் விஶேஷஸாதாரணமான ப்ரஹ்மநாடியாகிற
தலைவாசலாலே தேவயாநமார்க்கத்திலே வெளிப்படுத்தி- அர்ச்சி
ஸ்ஸென்றும் - அஹஸ்ஸென்றும் - பூர்வபக்ஷமென்றும் - உ
த்தராயணமென்றும் - ஸம்வத்ஸரமென்றும் - வாயுவென்றும்-
ஆதித்யனென்றும் - சந்த்ரனென்றும்- வைத்யுதனென்றும்-
அமாநவஸஞ்ஜ்ஞனான இவனுக்கு ஸஹகாரிகளான வருணேந்த்ர
ப்ரஜாபதிகளென்றுஞ் சொல்லப்படுகிற - வழிநடத்தும் மு
தலிகளையிட்டு - தான் முன்னாக நடத்தி, அவ்வோவெல்லை
களில் ஸம்மானங்களையுமநுபவிப்பித்து “க்ஷாராக்ஷ்யாதிஸக்ஷா
டி” என்று நெடுங்காலம் காணப்பட்டதொரு தேஶவிஶேஷ
த்தில் சென்றவாறே? - ப்ரத்யக்ஷாநவஹ்ருதமான ஸூக்ஷ்மஶ
ரீரத்தை விடுவித்து விரஜைக்கக்கரைப்படுத்தி- அப்ராக்ருதஶ
ரீரத்தைக்கொடுத்து திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்களையிட்டு ப்ரஹ்மாலங்கார
த்தாலே அலங்கரிப்பித்து - ப்ரஹ்மகந்தரஸதேஜஸ்ஸுக்களை ப்ர
வேஶிப்பித்து “வைகுந்தம்புகுதலும்” இத்யாதிபாட்டுக்களில்

சொல்லுகிறபடியே ஶாஸ்த்ரீயங்களான ராஜோபசாரங்களைப்பண்ணிவைத்து - ஆநந்தமயமண்டபத்திலழகோலத்திலே புகுரவிட்டு "ஸதா ஸ்ருஷ்ட்யாதிஹேதோ ஜகதஸ்ஸ்வாமிநம்" இத்யாதிகளின் கட்டளையிலே இவன் அநுஸந்தித்தபடியே இருந்த விழவெல்லாந்திர நிரதிஶயபோக்யனை தன்னைக்காட்டி "தன்மைபெறுத்தித்தன்தாளிணைக்கீழ்க்கொண்டருளி அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருத்தி, ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய் மன்னிவழுவிலாவடிமைசெய்யவேண்டுநாமென்றி"வன் அநுஸந்தித்த ஸர்வதேஶ ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவித ஸர்வகைங்கர்யங்களுமாய் - தன்னோடிவனுக்கு ஸாம்யத்தும் சொல்லும்படி தனக்குமிவனுக்குந் தாஸ்யமாய் ஸாயுஜ்யஶப்தவாச்யமாய் ஸாலோக்யஸாமீப்யஸாரூப்யங்களை - ஶேஷஞாநஶக்த்யாதிகளாலே தன்னிலேகதேஶமாக வுடையதாய் "ஜாதவேதஸ் ஸேவநஜந்நவிச்யதே" வாயினால் நமோநாரணவென்றுமத்தகத்திடைக்கைகளைக்கூப்பி, போயினான்பின்னையித்திசைக்கென்றுப்பிணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாரே" இத்யாதிகளிற்படியே பின்பொருக்காலு மழியாத்தாய் பரமஸாம்யமாய் தன்னுடைய ஸந்தங்களான ஶாணவிஶேஷ விஶேஷதங்களி லொன்றும் குறையாமல் நிரதிஶயபோக்யமாக விஷயீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற பரிபூர்ணாநந்தஸ்வரூபமான பரமபுருஷார்த்தத்தைக் குடுத்து ரக்ஷிக்கும். நித்யமுக்தனுக்கு ஶ்ருத்யாதிகளில்சொல்லுகிற ஸ்வரூபவிக்ரஹாதிகள் கர்மஜதேஹங்களன்றிக்கே ஒருகாலவிஶேஷமாக விஶ்வரூபப்படியாகப்பிறந்தவேறுபாடாலேயாகையாலொருவிரோதமில்லை ॥

இதி ஶ்ரீகௌஶிகாந்வயதிலக ஶ்ரீநிவாஸபதேஶ்வர ஸார்வபௌம திவ்யாநந்த ஸம்ப்ரதாயஸம்பந்நேந
ஶ்ரீராமாநுஜதாஸேந விரசிதம்
உத்தரக்ருத்யஸாராக்யம் ரஹஸ்யம்
ஸம்பூர்ணம்.

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீநிவாஸமஹாதேஶிகாய நம:.

ரஹஸ்யஸாரவ்யாஸம்ஸ:

ரஹஸ்யத்ரயஸாரோக்த உபகாரேண விஶ்வதே
ரஹஸ்யஸாரஸம்க்ஷேபோ தேஶிகேஶகடாக்ஷத:

தத்த்வஹிதபுருஷார்த்தங்களை யதாவத்ப்ரகாஶிப்பிக்கிற ரஹஸ்யத்ரயத்தில் - திருமந்த்ரம் - பரஶேஷைகதாரஸ ஸ்வரூபாதிகளைத் தெளிவித்தம்ஸத்தாலே - பரமபுருஷார்த்த ப்ராப்தியிலே ருசியையும் த்வரையையும் விளைப்பித்து உபாயாதிகாரபூர்த்தியை உண்டாக்கும், இப்படி அதிகாரியானவனுடைய உபாயவிஶேஷாநுஷ்டாநப்ரகாரத்தை விஶதமாக்குகிறது த்வயம், இவ்வுபாயவிஶேஷத்தை விதிக்கிறது சரமஶ்லோகம் ॥ இவை மூன்றிலும் தனித்தனியே எல்லா அர்த்தங்களும் ஶாப்தமாகவுமார்த்தமாகவும் காணலாமாகிலும் ஒரோன்றிலே ஒரோன்றுக்கு நோக்காயிருக்கும், இவை மூன்றும் நமக்கு ஜ்ஞாநாநுஷ்டாந ஸம்ருத்திகளாய்க்கொண்டு யாவதாத்மபோஷகஸேவ்யங்கள் ॥

இவற்றில் திருமந்த்ரம் "ப்ரணவேநவிஹீநாஸ்து தாந்த்ரிகா வைதிகீக்ருதா:" இத்யாதிகளிற்படியே ப்ரணவபதாதிகளொழிந்தபோது "ஸர்வேஷாம் தாந்த்ரிகஶ்சவா" என்கிறபடியே ஸர்வஜாதிகளுக்கு முபஜீவ்யமாய் ஸர்வபுருஷார்த்தங்களுக்கும் ஸாதகமாயிருக்கையாலே "நின்திருவெட்டெழுத்துங்கத்தென்றும், நல்வகையாலும் நமோநாரணவென்றும், அஷ்டாக்ஷரம் ஸமாஶ்ரித்ய தேஜஸ்ஸர்வேஷ்வபி வஶம், என்றும், நாஸ்த்யஷ்டாக்ஷராத்பர: என்றும்" பூர்வர்களித்தையே விரும்பிப்போருவர்கள்

[illegible] ப்ரணவத்தில் - ப்ரதமாக்ஷரமான அகா

ரம் - "அநிமிஷேய வராஹேண" இத்யாதி ஸ்ம்ருதிகளா லும் "அவரக்ஷணே" இதி வ்யுத்பத்தியாலும் ஸர்வரக்ஷகனை ஸர்வேஸ்வரனைச்சொல்லுகிறது, "அக்ஷராணாம காரோஸ்மி" இத்யாதிப்ரமாணங்களாலே இங்கே ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் ஸூசிதம், அகாரோத்தரம் லோபித்துக்கிடக்கிற சதுர்த்தீ விபக்தியர்த்தத்தை விவக்ஷித்துக்கொண்டு ஜீவபராத்மாக்களுடைய நிருபாதிக ஶேஷஶேஷிபாவத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கிறது மத்யமாக்ஷரமான உகாரம் ப்ரதமபதத்தாலே அவதாரணமான போது இதரஶேஷிகளை யொழிந்தாருக்கு இஜ்ஜீவன் நிருபாதிகஶேஷமென்று ஸங்கியாமைக்காகவன்யயோகவ்யவச்சேதமிங்கே ஸாத்யமாய் காரணாந்தரமில்லாமையாலே அயோகவ்யவச்சேதமும் ஸித்தம், இவ்வுகாரத்தை லக்ஷ்மீவாசகமாகச்சொல்லும் பக்ஷத்தில் இவ்வவதாரணம் ஸூசிதமாகக்கடவது இப்படி தோத்தின ஶேஷத்வத்துக்கு ஆஶ்ரயனும் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனும் ஜ்ஞாநகுணகனுமான ஜீவாத்மாவைச்சொல்லுகிறது மகாரம், ஆகையினால் ஜ்ஞாநஸ்வரூபனும் ஜ்ஞாநகுணகனுமான நான் ஸர்வரக்ஷகரான திவ்யதம்பதிகளை யொழிந்தாருக்கு ஶேஷமன்றியில் அத்திவ்யதம்பதிகளுக்குநிரு பாதிகஶேஷமாயே இருப்பனென்று ஜீவஸ்வரூப ப்ரதிபாதநபரமாகிறது ப்ரணவம் மத்யமபதமான நமஸ்ஸு - ஸம்பந்த ஷஷ்டியோகத்தில் - மம - என்று ஷஷ்ட்யந்தவாசகபதத்தோடும் - நகாரத்தோடுங்கூடியிருக்குகையால் - மம - என்கிறபதோத்தரம் ப்ரணவத்தில் சதுர்த்யக்ஷரத்தை அநுஸந்தித்து நானெனக்குறியே னல்லேனென்றுவது - ஸ்வாதந்த்ர்யமென்கிறபதத்தையத்யாஹரித்து யெனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யமில்லையென்றுவது அர்த்தமாகக்கடவது அப்போது இ நமஸ்ஸு ப்ரணவத்தில் ப்ரதிபாதித ஸ்வரூபவிஶோதநத்தை ஸ்வீகரிக்கும்; இங்கனன்றிக்கே? மம - என்கிறபதோத்தரம் கிஞ்சித் என்கிறபதத்தை அத்யாஹரித்து எ

னக்கு வேறுபாயமில்லை யென்று அநந்யகதிகாரமான வாக்யா
ர்த்தாநுஸந்தாநமாய் அத்தாலே ஆகிஞ்சந்யமான அநந்யகதித்வம்
இங்கு ஸூசிப்பிக்கப்படுகிறதென்று சொல்லவுமாம், அன்றிக்
கே? அநந்யம் ஸாத்யஸாதநமாகையாலும் மேலில் பக்ஷம் பா
ரார்த்த்யஸ்வரூபமாகையாலும் ப்ரத்யக்ஷமான விஷயோ உ
பாயபரமாகை உசிதமாகையால் ஸூத்ரயோஜனையில்படியே
,,நாபதீதிநஃ'' என்கிற வ்யாக்யாநத்தியாலே அநந்யபரமா
கவுமாம் இப்படி இன்னுமிவர்க்கு - அநேகார்த்தங்களு
ண்டு " மயர்ந்தமைதீர்ந்துமத்தோர் வழியின்றிஅடைக்கலமாய்"
என்று இவ்வர்த்தங்களை யாவாசார்யர் ஸங்க்ரஹித்தருளுகை
யாலே இப்படி அர்த்தத்ரயம்-இவ்வர்த்தத்துக்கு தாத்பர்யமாகக்கொள்ளு
கை உசிதமிறே ! * இப்படி நமஸ்ஸில்தோத்தின சரணாகதி
யாகிற ஸாத்யோபாயத்தாலே ஆஸாதநீயனாய் மேலில் சதுர்
த்தியில் விவக்ஷிதமான கைங்கர்யத்துக்கு ஆதிஸம்பந்தியுமான
சரண்யனுடைய படியை வெளியிடுகிறது நாராயணசப்தம்,
அதில் "நாரா: - அயநம்-யஸ்ய" என்கிற பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்
தில் ,,நராஜ்ஜாதாநி தத்வாநி நாராணீதி ததோவிது: ! தா
ந்யேவசாயநம் தஸ்ய தேந நாராயண:ஸ்ம்ருத:'' இத்யாதிகளிற்
படியே நாரங்களென்று ஸத்வதத்வங்களையும் சொல்லி - அய
நசப்தத்தில் "ஸம்யக்ஜகத்யநம்" என்கிற கர்மவ்யுத்பத்தி
யாலே அவைத்தை வ்யாப்யமாக உடையவனுடைய ஸர்வவ்யா
பகத்வம் சொல்லப்படுகிறது, "நாராணாமயநம்" என்கிற த
த்புருஷஸமாஸனில் " ஜனிமத்ஸ ,, என்கிறபாதத்தில்
ஸம்யகேதி அநேந என்று அயநசப்தத்தில் கரணவ்யுத்பத்தியா
லே உபாயத்வமும் ஸம்யகேத அஸ்மின் என்கிற அதிகரணவ்யுத்பத்தியா
லே உபேயத்வமுமர்த்தமாய் " சிக்ஷயே ,, என்று சிக்ஷயா
தத்பக்ஷபாதகமாகையால் - நாரங்களென்று நாசாரஹிதங்க
ளான ஆத்மாக்களைச்சொல்லி - அதின் ஸம்பந்தங்களை நாரச
ப்தத்தாலேசொல்லி - அவைகளுக்கயனமென்றவித்தால் ஸ்ரீவ

பாத்ரஸம்பந்தங்களுக்கும் ஸம்ஸாரானுபாயமாயும் உபேயமாயு மிருக்கும்படி சொல்லுகிறது, அயனமென்று வாஸஸ்தானமாய் அப்போது பஹுவ்ரீஹிஸமாஸத்தில் - அந்தர்வ்யாப்தியும் தத்புருஷனில் பஹிர்வ்யாப்தியும் சொல்லப்படுகிறதென்றும் அநுஸந்திப்பர்கள். மேலில் தாதர்த்யத்திலே சதுர்த்தியாய் "ஸேவே" மென்றொரு க்ரியாபதத்தை அத்யாஹரித்து "நாராயணன் பொருட்டாவே" னென்கிறவித்தால் பரிபூர்ண ஷாந்தமான பரிசர்யைகளை "ஒழிவில்காலத்தில்" படியே இங்கபேக்ஷிக்கப்படுகிறது. இத்திருமந்த்ரத்தில் ஸமஸ்தபதங்களை அநுஸந்திக்கும்போது பதங்களிலடைவே ப்ரணவங்களாகவு மாத்ரைகளாகவு மநுஸந்தேயங்களான ப்ரகாரங்கள் ரக்ஷகத்வாதிகளாகப் பலவுண்டேயாகிலும் "ஜ்ஞானஸம்ஹிதா ச்ரீர்தேவ் சேஷீ ஸர்வோதிரிக்தா: । ப்ரணவம் ஸர்வசரீரீ ப்ரஸாதயோப்யர்தாஹீனதாச்ச" என்றருளிச்செய்தபடியே - அகாரத்தில் ச்ரீத்வமும் சேஷத்வமும், மத்யமபதத்தில் சேஷித்வமும் ஸர்வாதிரிக்தத்வமும், நமஸ்ஸில் ஸ்வாத்யநிராஸ ஸாதனபரமதத்வம், நாராயணபதத்தில் ஸர்வசரீரித்வமும் சதுர்த்தியில் அநந்யார்ஹத்வப்ரசாரமும் கைங்கர்யரூபப்ரயோஜனமும் ஸம்ஹிதையான அநுஸந்தேயங்கள் இப்படியே ஜீவனை அநுஸந்திக்கும்போது ச்ரீபதித்வாதிப்ரகாரங்களநுஸந்தேயங்களேயாகிலும் "பதத்ரயேணாநந்யார்ஹ சேஷத்வம் ஸ்வாதந்த்ர்யநிவ்ருத்தி: அநந்யோபாயத்வம் ப்ராப்யத்வம் சேஷதா" என்றருளிச்செய்தபடியே ப்ரணவத்தில் அநந்யார்ஹசேஷத்வமும் நமஸ்ஸில் அநந்யோபாயத்வமும் மேலில் பதத்தில் அநந்யப்ரயோஜனத்வமும் ஸம்ஹிதையான அநுஸந்தேயங்கள்.

திருமந்த்ரம்.

இத்திருமந்த்ரம் - ஏகவாக்யமென்றும் வாக்யத்ரயமென்றும்

வாக்யத்ரயமென்றும் ஸம்ப்ரதாயபேதமுண்டு, ஏகவாக்யத்தில்* ப்ரணவத்தை நாராயணசப்தத்துக்கு விசேஷணமாக்கி - நமஸ்ஸை ஸாமாநாதிகரண்யமாக்கி - “ப்ரணவார்த்தாய நாராயணாய நம:” என்கிறவித்தால் இத்திருமந்த்ரமுபாயபரம் ॥ ௧ ॥ நமஸ்ஸுக்கு காயிகவ்யாபாரவிசேஷார்த்தம் புருஷார்த்தமாக்கி “ப்ரணவார்த்தாய நாராயணாய நம:” என்று யோஜித்தால் இத்திருமந்த்ரம் புருஷார்த்தபரம். இவ்விரண்டு யோஜனையிலும் ஸ்வரூபம் ஸித்தம் ॥ ௨ ॥ வாக்யத்வயபக்ஷத்தில் ப்ரணவத்தையும் நமஸ்ஸையும் ஸம்பந்தமாக்கி ப்ரணவார்த்தபூதமான அகாரத்தை நாராயணசப்தத்துக்கு விசேஷணமாக்கி ப்ரணவைகதேசத்தை பராம்ருசித்து - “அய நாராயணாயைவ - ம: அஹம்” என்று வாக்யார்த்தமாய் ஸர்வரக்ஷக ஸர்வாதாரனானவனுக்கே நான் நிருபாதிகசேஷன், நானெனக்குரியேனல்லேனென்றர்த்தமாகக்கடவது. இந்த யோஜனையில் திருமந்த்ரம் வாக்யத்வயத்தாலும் ஸ்வரூபசோதனபரம் ॥ ௩ ॥ ‘ஸமவிதம்’ என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்து இவ்வாத்மா அகாரவாச்யநாராயணனுக்கே ஸாதநஸமவிதம், எனக்கு ஸாதனமன்று; என்று அர்த்தமானால் அப்போது வாக்யத்வயத்தாலும் உபாயப்ரதிபாதகம் ॥ ௪ ॥ ப்ரதிவாக்யம் ப்ரார்த்தநாபதத்தை அத்யாஹரித்து அகாரார்த்தநாராயண கிங்கரோஹம் ஸ்யாம் - ஓம் நம: ஸ்யாம் - என்று யோஜித்தால் - இத்திருமந்த்ரம் வாக்யத்வயத்தாலு மிஷ்டப்ராப்த்யநிஷ்டநிவ்ருத்திரூப புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரம் ॥ ௫ ॥ ஓமெய - பூ - ஓம் ந - நாராயணாய, என்றுவாக்யத்ரயபக்ஷத்தில் * ஸர்வரக்ஷகனானவனுக்கே நான் சேஷபூதன், எனக்கு ஸ்வாதந்த்ர்யாதிகளில்லை நாராயணன் பொருட்டாவேனென்கிற அர்த்தத்தில் வாக்யத்வயம் ஸ்வரூபபரம் ஏகவாக்யம் புருஷார்த்தப்ரார்த்தநாபரம் அப்போது அநிஷ்டநிவ்ருத்திரூபார்த்தம் ॥ ௬ ॥ நமஸ்ஸு - அநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரார்த்தநாப

ரமாகவுமாம், இவ்விரண்டுயோஜனையிலும் திருமந்த்ரம் ஸாத்ய ஸாதநமாம் ॥—ஏ—॥ முன்போல ப்ரணவநமஸ்ஸுக்கள் ஸாத்யஸாதநங்களாய் உத்தரபதம் ஸ்வரூபஸாதநமாய் ஸேஷத்வஸூசிதமாய் உபாயமாகக்கடவது, அப் போது திருமந்த்ரம் ஸாத்யோபாயம் ॥ — அ — ॥ ஓமித்யாத்மாநம் என்று ப்ரணவத்தை ஸாத்யமாயும் மேல் வாக்யத்தை அநிஷ்டநிவ்ருத்திஸாதக இஷ்டப்ராப்திஸாதநமாகவும் யோஜிக்கும்பக்ஷத்தில் திருமந்த்ரம் முமுக்ஷுஸாதநம் ॥ க ॥ ப்ரணவம் ஸாத்யமாயும் - நம: இத்யுபாய ஸதோர நம இதி நமஸ்ஸை உபாயமாயும் - நாராயணாய வென்று உத்தரபதத்தை ஸாதநமாகவும் - யோஜிக்கும்போது திருமந்த்ரம் வாக்யத்ரயத்தாலே ஸமாகம் ஸாத்யோபாயஸாதநம் ॥ — ய

இப்படி ஏகவாக்யத்தில் யோஜநாத்வயமும் -॥ உ ॥- வாக்யத்வயத்தில் யோஜநாத்ரயமும் -॥ ௩ ॥- வாக்யத்ரயத்தில் யோஜநாபஞ்சகமும் -॥ ரு ॥- ஆக இப்படி பத்துப்படியாக யோஜித்து ஸம்ப்ர தாயம்பண்ணுவர்கள் ॥ ஸ்யம்

இப்படி திருமந்த்ரத்தில் - த்விதீயபதத்தில் தோத்தின உபாய விஸேஷத்தையும் - இதன்ஸமமாக த்ருதீயபதத்தில் சொன்ன ஸாதநவிஸேஷத்தையும் - விஸதமாக ப்ரகாஸிப்பிக் கிறது த்வயம், இம்மந்த்ரம் உபாயோபேயாதிஸத்யத்தை அடைவே ஸம்பந்தத்தால் ப்ரதிபாதிக்கையாலே த்வயமென்று பேர்பெத்தது । இது ஶ்ருதிஸித்தமான காதகமந்த்ரம், மந்த்ரா ந்தரங்களில்காட்டில் இம்மந்த்ரமதிகப்ரபாவமாயிருக்கும்படியை “ ஏதநேகாஸ்ப்ரகாரேண ஸயஸோகம” இத்யாதிவாக்யங்களா லே கண்டுகொள்வது । இதில் முற்பட “ஸ்ரீமந்நாராயண” என்று ஸஸ்ரீகமான உபாஸ்யத்தைச்சொன்னபடி, இவன் ஸரணத்தும்போது ஈஸ்வரவிஸிஷ்டனாயிருக்குமென்கைக்கா

பூர்வகண்டத்தில் ஸ்ரீஶப்தம், ஸ்ரீஶம் பூர்வகண்டத்தில் விசேஷணமாகில்? உபாயவிசேஷணத்தாலுபாயஸித்திம்பாராதோ? வென்கிற சோத்யம் — உபேயவிசேஷணத்தாலுபேயஸித்தியும் வருகிறபடியால் உத்தரகண்டத்திலு மது விசேஷணமாகாதொழியும், உதிதோதிதவாக்யாதிகளாலே ஸித்தம், ஸ்ரீஶப்தத்துக்கு - "ஸ்ரீயதே - ஶ்ரயதே" இத்யாதி நிர்வசனங்களால் — ரக்ஷணாபேக்ஷைகளாலே ஆஶ்ரயிக்கப்படும் — இவர்களை ரக்ஷிக்கைக்காக ஸர்வேஶ்வரனை யாஶ்ரயித்திருக்கும், இத்யாதி பொருளானபோது இவள் ப்ராப்யாகாரஸம்பந்தையாய் நிற்குகைமுதலான வேதம் சொல்லித்தாம், ஸாபேக்ஷனான ப்ராப்தனுக்கு அபேக்ஷிதம் தலைகட்டிக்கொடுக்க வல்லசேதனன் ஆபிமுக்யத்தைக்கு உபாயமாகவரிக்கப்பட்ட சேதனாந்தரம் ப்ராப்யாகாரமென்று வ்யவஹரிக்கப்படும் । இப்படி இருவத்தால் சோத்துகிறவனேகாகாரங்களில் ஈஶ்வரனுடைய உபாயபாவத்துக்குறுப்பானவைகள் பூர்வகண்டத்திலும், ப்ராப்யதைக்கு உபயோகங்களானவை உத்தரகண்டத்திலு மநுஸந்தேயங்கள், இவ்விடத்தில் மநுவாக உபயோகவிசேஷத்தாலே நித்யயோகத்தைச்சொல்லுகிறது, நம்மாழ்வாரும் "இங்குமங்குந்திருமாலின்றி யின்மைகண்டு" இத்யாதிகளாலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்திசையிலும் இந்த ஸ்ரீமச்சப்தத்தில்சொன்ன நித்யயோகத்தை அநுஸந்தித்தார், இங்குத்த நாராயணஶப்தத்துக்கு ஶரண்யதையிலே நோக்கானபடியாலே "நிகரில்புகழாய்" இத்யாதிகளில் ஸம்ஹிதங்களான வாத்ஸல்ய ஸ்வாமித்வ ஸௌஶீல்ய ஸௌலப்ய ஜ்ஞான ஶக்தி ஸத்யஸங்கல்பத்வ பரமகாருணிகத்வ க்ருதஜ்ஞத்வ ஸ்திரத்வ பரிபூர்ணத்வ பரமோதாரத்வங்க ளிங்கு ப்ரயோஜநாநுஸந்தேயங்கள்॥

இவைத்தில் - வாத்ஸல்யமாவது :- தோஷாநாதர போக்யத்வவிசேஷம், ஸ்வாமித்வமாவது - ஸம்பந்தவிசேஷம், ஸௌஶீல்யமாவது - மஹதோ மந்தைஸ்ஸஹ நீரந்த்ரஸம்ஶ்லேஷம், ஸௌலப்யமாவது -

ஸர்வாதிகனான தன்னை ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம் கதனாகப் பண்ணுகை, ஸர்வஜ்ஞத்வமாவது - "யோ வேத்தி யுகபத்ஸர்வம் ப்ரத்யக்ஷேண ஸதா ஸ்வத:" என்கிறபடியே ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கை, ஸர்வஶக்தத்வமாவது - ஸம்ஸாரிகளை நித்யஸூரிபரிஷத்தில் சேர்ப்பிவைக்கும்படியான அகடிதகடநாஸாமர்த்யம், ஸத்யஸங்கல்பத்வமாவது - தன் ஸங்கல்பத்துக்குத் தன்னாலும் ப்ரதிஹதியன்றிக்கே யொழிகை, பரமகாருணிகத்வமாவது - ஸ்வார்த்தநிரபேக்ஷபரது:க நிராகரணேச்சை, க்ருதஜ்ஞத்வமாவது - க்ருதமல்பவ்யாபாரத்தையும் பஹூபகாரமாகப் பண்ணினாப்போல் மறவாதொழிகை, ஸ்திரத்வமாவது - க்ருதாபராதரான ஆஶ்ரிதர் விலக்கிலும் "ந த்யஜேயம் கதஞ்சந" இத்யாதிகளில்படியே ஆஶ்ரிதஸம்ரக்ஷணத்தில் நிலையுண்மை, பரிபூர்ணத்வமாவது - அவாப்தஸமஸ்தகாமத்வம், பரமோதாரத்வமாவது - அநந்யப்ரயோஜநமாக ப்ரார்த்திதார்த்தத்தை அபேக்ஷிக்கைக் குறைப்பான மஹாவதாந்யதை ॥ — இவிடத்தில் "ஸ்ரீமந்நாராயணசரணௌ" என்று ஸமஸ்தமாகவும் யோஜிப்பர்கள், ஸ்ரீமந்? - நாராயண? - என்று இரண்டு ஸம்போதிகளாக்கி - தவ - என்றொரு பதத்தை அத்யாஹரித்தும் யோஜிப்பர்கள், "நித்யஸித்தே ததாகாரே தத்பரத்வே ச பௌஷ்கர । யஸ்யாஸ்தி ஸத்தா ஹ்ருதயே தஸ்யாஸௌ ஸந்நிதிம் வ்ரஜேத்" இத்யாதிகளிற்படியே திவ்யமங்களவிக்ரஹம் த்யாநாலம்பமாகையால் இச்சரணஶப்தம் "உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே" இத்யாதிகளிற்படியே ஶேஷவ்ருத்தனிழியுந்துறையான சரணத்தைச் சொன்னாலும் - "பாதம்பரதியசவாம்ஸாம், வாம்ஸாம் த்ருஷ்டிவித்ராவகாரிணம்" இத்யாதிகளிற்படியே ஸாஹாப்ரூடமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்துக்கு உபலக்ஷணம், சரணௌ - என்கிற த்விவசநார்த்தத்தைக்கொண்டு பத்நீஸம்பந்தமு முபலக்ஷணமென்பாருக்கு? - நாராயணஶப்தத்தில்சொன்ன ஸர்வஸம்பந்தமும் உபலக்ஷணமாக ப்ரஸம்ஹி

க்கும், இவ்விடத்தில் ஶாஸ்த்ரமும் "ஸாங்க்யம் கேவல உபா யாபேக்ஷகாஸ்ஸ்மகா:" என்கையாலே உபாயவரம். ப்ரபத்தி என்கிறவிடத்தில் மதிவாதியானாமாக - மக்ஷகங்கள் ஸா க்ஷகங்களாகையாலே இங்கபேக்ஷிதமான "ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸ:" என்கிற அத்யவஸாயாத்மகமான மஹாவிஶ்வாஸத் தைச் சொல்லுகிறது, உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேனென்றபடி. ஸமங்களில் ஸாரமான இவ்விஶ்வாஸத்தை முன்னிட்டுக்கொண்டு ஸ பரிகரமான ஸாங்கோபாய மிங்கு தோத்துகிறது - ததா ஸ "எனக்கு ஸாமில்லாதபடி உபாயாநுஷ்டாநத்திலே நின்று ர க்ஷிக்கவேணுமென்றிறே? இங்கு உபாயஶப்தத்துக்கு தாத்பர்யம்" என்று ஸ்ரீ அபயப்ரதாநஸாரத்தில் அருளிச்செய்தபடியே தாத்பர்யாநாதிக ஸாத்யாஸமே ப்ரபத்திஶப்தாத் மாகையால் ப்ரபத்திவிஶேஷணமாய் இவ்வதிகாரிக்கு விஶே ஷிதா வஶ்யகமான உபாயாநுஷ்டாநதிவஶாத்மாக்ஷிகஂ - இங்கு விவக்ஷிக்கப்படுகிறது, இப்படி ப்ரஸங்கத்தில் ஞாநாக்ஷ ப்ராஷ்ட்ரங்களும் ஸமிபுமிந்திந்தவிடத்தில் தோத்துகிறதென்று மிடம் ப்ரபத்திஸாரத்திலே சொன்னோம், இப்படி ஸாங்க ரண்யம் - ஶரணாகதிஸாங்கம் - அதின் பரிகரங்கள் - அதிகாரிவிஶேஷமும் - ப்ரஸங்கத்தில் ப்ரகாஶிதமாய்த்து; இத்தால ஸாதநோபாயமும் ஸித்தது ॥ * இப்படி தோத்தின ப்ரபத்திரூபோபாயத்துக்கு ஸாக்ஷாதுபமான ஸாங்கம் உத் ரவஞ்ஶத்தாலே "தனக்கேயாக வெனைக்கொள்ளுமீதே" உத்யாதிக ளிற்படியே ஸ்வஶேஷவிரோதிநிவ்ருத்திரூபமாக ப்ரார்த்திக்கப் படுகிறது, இத்தால ஸாத்யப்ரயோஜநமும் ஸித்திக்கிறது, இங்கு ஸ்ரீஶப்தம் "ஸ்ரீஶ் ஶ்ரேயாம்" என்கிறவிதில் ஶ்ரேயோதி ஶ்ரேந கைங்கர்யப்ரதிஸம்பந்திகமாம், உபயவிஶேஷ் டிதிவிஶிஷ்டன் ப்ராப்யனாயிருக்கிலும் கைங்கர்யத்திற்கிலக்காக க்கொண்டு ப்ரயோஜநாப்யனாயிருப்பார் இவ்விஶிஷ்டதம்பதிக ளென்று தோத்துகைக்காக இங்கு ஸ்ரீஶப்தம், இவிடத்தில்

நாராயணசப்தத்துக்கு ஸௌலப்ய ப்ரதிபாதகத்வத்தில் நோக்காகையால் - ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகள் நிரதிசயபோக்யத்வாதிக ளிங்கு வ்யாக்யாநஸாபேக்ஷங்கள், இந்த வாக்யத்தில் தாத்பர்யத்தாலே ஸௌலப்யத்தைக் கணிசிக்கிறது, இங்கு "ஸேவே"யென்கிற ப்ரதாநக்ரியாபத ஸந்நிதாநத்தால், இப்படி உபேயத்வத்தை அபேக்ஷித்து ஸ்வாரஸ்யசக்தியாவதுடன் நைஸ்வாரஸ்யமே ஸர்வாநிஷ்ட நிவ்ருத்தியை ப்ரார்த்திக்கிறது; நமஸ்ஸ்ரோ என்றது எனக்கே நல்லேனென்றபடி, இங்கு ஸம்பந்தமும் தாதர்த்ய ஸம்பந்தங்களும் நமஸ்ஸாலாக மூன்று ஸ்வரூபவாக்யங்களாலும் - திரள - உபாயப்ராப்யாந மாக ஒருவாக்யமாய்த் தலைக்கட்டக்கடவது, எங்ஙனேயென்றில்? ஸர்வஸ்வாமியாய் ஸர்வப்ரகார நிரதிசயபோக்யனாய்ப் பெரிய பிராட்டியாரோடு பிரிவில்லாத நாராயணன் திருவடிகளில் ஸ்வரூபப்ராப்த ஸர்வதேச ஸர்வகால ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிதகைங்கர்யத்துக்கும் விரோதியான ஸர்வமுங்கழிந்து நிரவத்யகைங்கர்யம் பெறுகைக்கு அகிஞ்சநனான அடியேன் ஸ்வரக்ஷணாதிபரங்களில் நடக்கவமைத்தபடி ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவடிகளில் அநந்யஸாதநமான ஆத்மரக்ஷாபரஸமர்ப்பணம் பண்ணுகிறேனென்று - இதுக்குத்திரண்ட பொருள்

சரமச்லோகஸங்க்ரஹம்.

இப்படி த்வயத்தில் ஸூத்ரவாக்யத்தில் சொல்லுகிற உபாயத்தில ஸம்பந்தத்தில் விசேஷமான உபாயவிசேஷத்தை விதிக்கிறது சரமச்லோகம், இதில் - ஸர்வதர்மபரித்யாகவிபாயகம் - உத்தரார்த்தம் ஸமஸ்தாநிஷ்டநிவ்ருத்தியிலே விசேஷம், ஆகையால் இச்லோகத்தை வ்யாக்யாநிக்க (ஸர்வயோகாத் ஸதிக்ருத்யாதி) ஸர்வவேதாந்தப்ரஸித்தத்துக்கு - "அநேகாஸ்ரயகாக ஸாதநாந்தராதிக்ருதம் | அநந்யஸாதநவிஷயாம் ஸாத்யஸாதநம் ॥ ...

ஶாஸ்த்ரீயம் ஸ்வாதந்த்ர்யஸந்த்யஜநம் । ஸர்வதர்மபரித்யாக ஶப்தார்த்தஸ்ஸங்க்ஷேபத:” என்றருளிச்செய்தபடியே ஸாரமான அர்த்தங்களாறுண்டு, ॥ ௬ ॥ எங்ஙனேயென்றில்? தர்மங்களாவது * ஸாக்ஷாத்ஸாதநவிஶேஷங்கள், அதில்-ஸர்வஶப்தம் * அதின் அதிகாரங்களை விவக்ஷிக்கிறது, பஹுவசநம் ஶாஸ்த்ரபாஹுள்யத்தை விவக்ஷிக்கிறது, த்யாகமாவது* ஆகிஞ்சந்யாதிகாரீ தன்னிலையைக்கண்டு உபாயாந்தரங்களில் ப்ரவ்ருத்திக்குகைக்கு ஹேதுவான ஆத்மாபாயத்திருக்கை, அதில் பரி என்கிற உபஸர்க்கத்தால் அதில்ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் யோக்யதையில்லாமை தெளிகையாலே பிறந்த நைராஶ்யவிஶேஷம் சொல்லப்படுகிறது, த்யாஜ - பரித்யஜ்ய * என்கிறது - விதியன்றிக்கே 'பரித்யஜ்யவ்ரஜ', யென்ற அநுவாதமாய் - ஆகிஞ்சந்யத்தாலே ஸர்வதர்மங்களான உபாயாந்தரங்களில் ஆசையற்றிருக்கிற நீ - என்றர்த்தமாகக்கடவது, இவ்வநுவாத பக்ஷத்துக்கு அதிகாரிவிஶேஷத்தைக்காட்டுகை ப்ரயோஜநம், இப்பக்ஷத்தில் ப்ரபத்திக்கு நைரபேக்ஷ்யம் ஸர்வகஶப்தத்தில் விவக்ஷிதமாகக்கடவது, இப்பக்ஷத்தினர்த்தத்தை 'ஐகாந்த்யஜாதிகாரீ' மென்றருளிச்செய்தது * க * பரித்யஜ்ய என்கிறது விதியானபோது 'ஸர்வதர்மாந்' என்று த்விதீயைக்ஷடியில் த்விதீயையாய் த்யாகஶப்தத்துக்கு த்யாகப்ரத்யாய அர்த்தமாய் ஸர்வதர்மங்களும் தன்னை யொழிய தாயஷமாகக் கழித்தபடியை அநுஸந்தித்துக்கொண்டென்றபடி, இப்பக்ஷத்தில் காருண்யாதிகாரம் வ்யவஸ்தித்வம் விதேயமாகிறது; இவ்வர்த்தத்தை "ஆகிஞ்சந்யைகாதிகாரிண்யா, என்றருளிச்செய்தது * உ * ஆஜ்ஞாநுஜ்ஞாதிகளும் ஸர்வதர்மஶப்தார்த்தங்களாய் 'பரித்யஜ்ய', யென்கிறதுக்கு நிரபேக்ஷயென்றர்த்தமாய் ப்ரபத்திக்காக ஒரு தர்மங்களை ஸாதிக்க வேண்டாவென்று ப்ரபத்தியினிட நைரபேக்ஷ்யம் விதேயமென்றும் சொல்லலாம், அப்போது? உபஸர்க்க ஸர்வதா

தாரண யோக்யகாலாதிகங்களான ஸாவித்ர்யாதிகளு மிதுக் காமமன்றென்று விவக்ஷிக்கிறது, இப்பக்ஷத்தில் ஸவிகாரமான வாக்யத்ரயம் ‘‘ஶாஸாவஶ,, என்கிறவிடத்தில் ஸாகல்யாத்ய மாகிறது, இவ்வர்த்தை ‘‘கர்மஸாவொ யதிராஷா,, வென் றருளிச்செய்தது, இப்பக்ஷத்தின்படியே கர்மங்களான நித்ய நைமித்திகங்களுடைய வநுஷ்டாநத்தைத்தவிர்ந்து திரியவமை யுமோ? வென்றில் ‘‘ஸஹகாரித்வேந,, என்கிற ஸூத்ரத்தில் சொன்ன வித்யாஸஹகாரித்வவேஷம் தவிர்ந்தாலும் ‘‘விஹித த்வாச்சாஶ்ரமகர்மாபி,, என்கிற ஸூத்ரத்தில்சொன்ன விதி யோகாஸஹத்துக்கு ப்ரஸங்கம் பக்கல் நிவாரகரில்லையாகையால் ஆஜ்ஞாநுபாலநரூப கைங்கர்யரூபமான ஸந்த்யாநித்ய நைமித்திகாநுஷ்டாநத்தை விடவிரகில்லை * ௩ * இங்கன ன்றிக்கே ஸந்யாஸங்களான யதிக்களில் ப்ரவ்ருத்தினை இத்தை த்தவி?ரென்று ஸந்யாஸம்வரிக்கப்படுகிறதென்றும் சொல்ல லாம், அப்போ ‘‘வரி,, யென்கிறது இப்படி ப்ரவர்த்தித்துவிடு கிறேமென்று வைஜெய அந்த வைராக்யத்தையும் விவக்ஷி க்கிறது, இவ்வர்த்தை ‘‘ஸந்யாஸவாரண’’ மென்றருளி ச்செய்தது * ௪ * அன்றிக்கே? முன்னமே உனக்கு நுஷ்டா நங்களான யதிக்களில் நீ ப்ரவர்த்திக்கவே வேண்டாமென் று ஆஶாஸ்ரமாநுவ்ருத்தி நிவாரிக்கப்படுகிறதாகவுமாம், இவ்வ ர்த்தை ‘‘தந்த்ர ஸந்ந்யாஸம்’’ மென்றருளிச்செய்தது * ௫ * இங்ஙனன்றிக்கே? மோக்ஷஸாதநவித்யைகளில் ப்ர பத்தி ஸஹாயமாக ஒன்றைக்கூட்டி அநுஷ்டிக்கில்? ப்ரஹ்மாஸ்த்ர ந்யாயத்தாலே விரோதம்வருமாகையால் உபாயாந்தரஸங்க த்தைத் தவிரென்று சொல்லுகிறதாகவுமாம்- அப்போது ‘‘வரி’’ என்கிற பதம் ஸஹாயாந்தர ஸம்பந்தத்திலும் விரோதம்வருமாகையால் த்யாகத்தையும் விவக்ஷிக்கிறது, இவ் வர்த்தை ‘‘ப்ரஹ்மாஸ்த்ரபந்தவத்’’ மென்றருளிச்செய்தது, * ௬ * உபாஸகனுக்கு தாஷ்யமான தேவதாந்தராதி யதி

த்ருஷ்டி ஸ்வயம்ப்ரகாசிக்கு விசேஷகமல்லாமையால் அதிவ்விடத்தில் விவக்ஷிதமன்று. இப்படி அநந்தாதிபக்ஷத்தி லோரர்த்தமும் - விபக்ஷத்தி லைந்தர்த்தமும் - ஆக ஆறு (௬) அர்த்தங்கள் கண்டுகொள்வது, இங்கனன்றிக்கே? ஸத்யாதிஸ்வரூபத்ரயம் ப்ரவர்த்திக்ரமமென்றும் பக்ஷமும் மத்துமிப்படைகளிலுள்ள பக்ஷங்களெல்லாம் அநேகப்ரமாணஸித்தங்களாகையால் ஸங்க்ரஹநீயங்கள்.

"ஸாரம்" மென்கிற பதங்களைமே - ஸௌலப்யத்தையும், ஸாதநத்வத்தையும், ப்ராயேண விவக்ஷிக்கும். ஸாரம் - என்கிற பதத்தாலே - ஸர்வரக்ஷகத்வ - ஸர்வசேஷித்வ - ஸ்ரீபதித்வாதி குணங்களும், திவ்யமங்கள விக்ரஹவிசேஷமும் காட்டப்படுகிறது. அக்குணங்களி லாச்ரிதரக்ஷணத்துக்கு வ்யாபகங்கள் "ஸர்வஜ்ஞோ ஹி விச்வஸ்ய ஸ்வாதாகாரணிகோ விபு:" என்றும் "ஸ்வஜ்ஞாநசக்தி காருண்யாஸ்வாதீக்ஷா" என்றும் ஸங்க்ரஹிக்கப்பட்ட ஸர்வஜ்ஞத்வ, ஸர்வசக்தத்வ, பரமகாருணிகத்வங்கள் - ஜ்ஞாநசக்திகள் - நிரூபகமாநாதி ஸ்வாபாவிகங்கள், ஸ்வாமித்வம் - ஸ்ரீ ரேபலகாரணமாக்குகைக்கும் ஹாரேபலகாரணமாக்குகைக்கும் பொதுவாகையாலே ஜ்ஞாநசக்த்யாதிகளை ரக்ஷணோபகாரகங்களாக நியமிக்கமாட்டாது, காருண்யமு மதின்கவடுகளான வாத்ஸல்யாதிகளும், ரக்ஷணோபகாரகங்கள். இப்படி ஆச்ரிதரக்ஷணத்துக்குபயோகங்களான வாகாரங்களால் விசிஷ்டனை த்வயே அஷ்டாக்ஷரீயில் ஸா மென்று நிர்தேசித்தருளினார். இப்படி ஸா மென்றேகவசநத்தாலேகத்வம் தோற்றாநிற்க - பின்பு ஏகஸப்தம் - "தன்னைத்தந்த கற்பக"மென்கிறபடியே ப்ராப்யனவன் தானே ப்ராபகனுமாயென்னுமுபாயத்வைக்யத்தைச் சொல்லுகிறது * க * இங்கனன்றிக்கே? "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத்" என்கிறபடியே ஏகசப்தம் ஜகத்காரணாந்தரம், தயாவ - வசீகரணங்களை தானதேவி

க்கையாலே ரக்ஷையில் தனக்கும் கர்த்ருத்வம் தோற்றி ஶர ண்யனின்றி தன்னை உபாயமாக வெண்ணப்புக - இவன் தா னுபாயாநுஷ்டாநம்பண்ணியும் 'ஸத்வோபாயாந்தரா ஷ்டே ஶரணத்திலிவெவ்வீ' என்கிறபடியே அவன் ஸ்வா தந்த்ர்யமடியாக வருகையாலே ஸ்வவ்யாபாராயிநனும் ஸ்வதந் த்ரனுமான தன்னை ஸ்வவ்யாபாராயிநனும் ஸ்வதந்த்ர னுமான ஶரண்யனோடே தாதாத்ம்யமென்னுகை உசிதமன் றென்று ஸங்கல்பிதம் * ௨ * இப்படியே ப்ரபத்தி யும் ஶக்தியைப்போலே காம்யஸாதந ஸாத்யமானமாகையா லே ப்ரபத்திரேவ்யாஜமாத்ர ஸாபேக்ஷனுப் ஶக்தஸாநந்த மிருந்து சொல்லுக்குள்ள ஸாக்ஷாதுபாயத்வத்தை அவனி டையித்துச் செய்விக்கிற வ்யாஜமான ப்ரபத்தியை பலேநுவு பாயமாக வெண்ணுகை யதமிதமென்றும் ஸங்கல்பிதா ர்த்தம், இது வ்யாஜமாத்ரமாய் ப்ரயோஜநமன்றிக்கே யிருக்கி ற நிலைபற்றி - ஸம்யஜ்ஞாநமாத்ரமென்றும் - ஸிம்ஹா வலோகநவ்ருத்திமாத்ரமென்று மிப்படிகளிலத்வாநம் பண்ணி னார்கள். இவையெல்லாம் 'ஶரணம் வ்ரஜ' என்கிறவிடத்தி விரூபங்களாகையாலே நிரஸ்தவ்யாஜங்கள் * ௩ * ப்ர பத்தியுந்தொடர்ந்த ஸந்நஸாபேக்ஷமும் ஸந்நிதிக்கால் உபா யாந்தரமான ஶரண்யன் - ஸ்வநிவிஷயத்தில் உபாயமாகவி ருக்க ஸாதநாந்தரங்களை இடையிடவொட்டாதபடி ப்ரபத்தி க்கு ஸ்வரூபம் ஸஹகாரப்பண்ணின ஶரண்யன், தனித்து நிற்கும் நிலையைப்பற்ற ஸங்கல்பமென்றும் சொல்லுவையும்

இப்படியே ப்ரபத்தியன்றும்போது ஶாஸ்த்ரவ்யாக்யாஸங்கள் தனியேயும் சேர்ந்தும் அதிகாரத்தை இதில் விஸ்தாரத்திற்போ லே சொல்லிக்கொண்டு அதுவும் ப்ரஸாதமான உபாய கோடியில் நிற்கிறதென்றும் நிலைபக்ஷிக்கைக்காக ஸங்க ல்பமென்றும் சொல்லுவர்கள், 'ப்ரீத்யஜ' என்கிறவிடத்தில் ப்ரீதிகாரகாரமென்ற ஸாபேக்ஷவும் சொன்னபொருளில் இவ்வேக

ஸத்துக்கு இங்குசொன்ன ஸம்ஸ்காரங்கள் விவக்ஷிதமாக க்கடவது, ஏகஸத்துக்கிதுபொருளானால் ஸமித்ஸ்ருஜ்யாவுக் கு அங்குசொன்ன ஸம்ஸ்காரங்களைக்கொள்ளவுமாம். ஸவ னீகரணத்திக்கு உபாஸநாதிகளான ஸம்பிதாயு மவைத்தி ன் ஸமிகரணங்களையும் கழிக்கிற வித்யைஸம்பந்தி விவேக ஸமும் ஸாரணங்களை விசேஷித்தபடி யென்றென்றில்? சுகிர்வ நன்பக்ஷி லிவை வ்யாஹ்ருதமாய்க்கொண்டு ஸாரணங்களோடு வருந்துவக்கத்தமைகாட்டுகைக்காக ஊர்த்வமென்கிறது * ரு * அன்றிக்கே? இவ்வேகஸமும் கீழ்மேலுள்ள ஸம்ஸத்து க்கு ப்ரதிஸம்பந்தியாய் நிற்குகைபாலே - "ஸாத்ஸாக்ஷாத்ரண மோக்ஷ்ரா யநேநிஷ்டேமஹாத்மநா। ஸஸதிஸ்த்ர ஏவமேதி ஸாதிமோக்ஷுஸமுஹூ ஹ:" என்றருளிச்செய்தபடியே தனக்கவிசேஷமாயிருப்ப தேதேனுமொரு ஸாஸங்களைப் பத்தவ வைத்துக்காரணமாக தனித்தனியே ஸாஸ்த்ரங்களால் விதி க்கப்பட்ட உபாயங்களில் ஜ்ஞாநாத்யுஸாவத்தாலே யாதல் அ வைகளிநக்க விஷயாக்ஷேபத்தாலே யாதல் மோக்ஷதவிகா ரியைப்பத்த அவ்வுபாயங்களி லொன்றிலும் நீ யிலேபவேண்டா? அவை தனித்தனியே தரும் ஸஸங்களையெல்லாம் ப்ரபத்தியுமே க்ருஷ்ணனான நாமொருவனுமே தரவமையுமென்று சொல்லித்தா கவுமாம், இவ்வேகஸமும் விஸேஷஸ்யாமப்ரயோஜனத்தால் ஸாரணங் களை விசேஷித்துக்கொண்டு நின்றாலும் "ஏகமேவாத்விதீயம்" எ ன்கிறபடியே ஸஜாதீயவிஜாதீயஸ்வகத பேதரஹிதத்திலும் விதிக்கப்படுகிற தென்று ஸமிக்கும். இத்தால் த்ரைவர்ணிகரும் ஸமவ ப்ரபத்திபண்ணலாமென்றதாயித்து * சு * இவ்வாரணங் களை "ப்ராப்யமோக்ஷமாநேகமப்ராயோஜ்ய நிவாரணம்। ப்ரபதிதவ்யாஜநாஸ்ரோநிஷ்ணோ ரநந்யஃ ॥ ந்யாஸஸ்வப்ஸாந்யஸாந்த்யாஸ் ஸம்ஸாரஸ்ம்ஸக்ஷிதாகா। ஐகாந்த்ய ஸாமாந்யவாமாவே ப்ரகாஸமுஸ்ரமாமா:" என்றருளி ச்செய்தார் ஸ்வாமிகளிருக்கிலும் "ஏகம் விஷேஷ

வாய" மென்கிறப்போலே ஶ்ரீ ரக்ஷணத்தில் ஸஹாயாபேக்ஷா ரிணியான வதீவிஶிஷ்டனை ஒருவனே வ்யவஸ்த்துகைய ல் சில ரிவ்வேகஸூத்துக்கு ஶரணமே ஶகும் பொருளாகச்சொ ல்லி அம்பேவத்தாலே ரக்ஷணத்தில் பிராட்டிக்கன்வயமில்லை என் கிறது ஸமஞ்ஜஸம்||

இப்படிப்பட்ட ஸமேஸாவாயத்தை "உபாயக" மென்றுகா ட்டி யதினுடைய ஸஹகாரணாபேக்ஷமான ஸாதேஸ்யாவாயத்தை "ஶரணம் வ்ரஜ" என்று விதியாலே காட்டுகிறது, இஶ்ஶரணஶ ப்தத்துக்கும் உபத்தில்சொன்ன பொருளை யநுஸந்தித்துக் கொள்வது, இந்த ஶரணவரணம் அர்ஜுநனைக்குறித்துவுபதே ஶிக்கப்பட்டதேயாகிலும் "க்ருஷ்ணம் த்ரிதஸ்ரம் ஸநாதநம் । ஶரண்யம் ஶரணஞ்ச ஸ்ரம்" இத்யாதிகளில் ஸம்ஸாரமில்லாமையாலே ஸர்வாதிகாரமென்னுமிடம் ஸர்வ ம் "வ்ரஜ" என்கிறஶப்தமும் "ஸர்வ" என்கிறவிடத்தி லறுதியிட்டபடியே ஸர்வாதிகா ரத்வ நிக்ஷேபத்தை விதிக்கிறது, அவ்விட மநுஷ்டாசாவி னநுஸந்தாநமாகையா லுக்தமேயிற்று, இவ்விடம் "ஶிஷ்ய ஸ்தே" மென்றுநின்றவனைக்குறித்து விதிக்கிறதாகையால் ஶிஷ்யனையித்து, ஆசார்யர்கள் ஸம்ப்ரதாயங்களானபடி உப த்தில்போலே உபநிஷத்துக்களில் கண்டுகொள்வது, ஸத்தைக் குறித்தன்றோ? ஒன்னை விதிப்பது, ஸத்யவாசத்தை ஶ்ரு ஷ்டநாதிகளில் ஶிக்ஷிதனை விஷயிகாரியைக்குறித்து 'வ்ரஜ' என்றொரு கர்த்தவ்யத்தை விதிக்கும்படியென்ன? என்று சிலர் சொல்லும்வாக்யம் "கர்த்தா ஶாஸ்த்ரார்த்தவத்வாத், பராத்து தச்ச்ருதே:" என்று வேதாந்தத்திலறுதியிட்டபடியே இவனுக்கு ஸ்வதந்த்ரகர்த்ருத்வமுண்டாகையால் இவனைப்பத்த விதிக்கக்கு றையில்லை யாகையால் பாரதந்த்ர்யமெனென்னை பாரமார்த்ய மல் வந்தக்கதனை, பாரார்த்த்யகர்த்ருத்வமுமில்லை யென்றில்? உப காரவிஶேஷகார்யமாகிறதுக் ததிர தாங்கள் ஸ்வயம் ப்ரயோஜன மாகச்செய்கிற கைங்கர்யங்களையும் போஜநாதிவ்யாபாரங்க

னையும் தவிர ப்ரஶமிக்கும். ஆகையா லிவனுக்கு இவ்வளவு ஸ்வாதந்த்ர்யத்தை யெடுத்துச் சுமக்கையும் ஸஹஜ பாரதந்த்ர்யா ஶேஷமிருந்தபடி॥

உத்தரார்த்தம்

இப்படி பூர்வார்த்தத்தால் அதிகாரிக்ருத்யத்தை அருளிச்செய்து உத்தரார்த்தத்தால் ஶரண்யனை ஸ்வீக்ருதபாரனான தன் க்ருத்யத்தை அருளிச்செய்து க்ருதக்ருத்யனா யிவனைத் தேத்துகிறான், "மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்கிற உத்தமனாலே நானென்று தோத்தாநிற்க மிகுதியாக "ஸர்வ" மென்கிறவிடம் ஸர்வபாப விமோசநத்துக்குறுப்பான ஸர்வஶக்த்யாதிகளை விவக்ஷித்து ஸப்ரயோஜநமாகிறது, "த்வா" வென்றது என்னிடத்தில் ஸமர்ப்பணம்பண்ணி க்ருதக்ருத்யனைப் பேசினபடி, பரிபூர்ணமான தத்துவத்தை ஒரு க்ஷணத்தில் ப்ரயோஜனமில்லாத உன்னை யென்றுபடி, இப்படி மோக்ஷப்ரதனையும் மோக்ஷத்தையும் சொல்லி ஸர்வபாபத்தாலே பயங்களைச் சொல்லுகிறது, இந்த பாபத்தை மோக்ஷமாக்கின "இருவல்வினைகளுஞ்சரித்து" இத்யாதிகளிற்படியே பயங்களான ஸாக்ஷாத்ஸாத்யங்களி ரண்டையும் சொல்லுகிறது, பஹுவசநமிவைத்தின் ஆநந்த்யத்தைச் சொல்லுகிறது, ஸர்வபாபம் ப்ராப்திவிரோதிகளுக்கும் ப்ரவ்ருத்திக்கு காரணங்களும் கார்யங்களுமான அவித்யாகர்மவாஸநாருசி ப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களை பாபகோடியில் சேர்க்கைக்காக, ப்ராப்திவிரோதியாவது - ஸாபராதனா யிவன் நம்மை அநுபவிக்கக்கடவ னல்லனென்கிற ஸங்கல்பமும், உபாயவிரோதியாவது நம்மையிவன் தெளிந்து ஸ்வீகரிக்கக்கடவனல்லனென்கிற ஸங்கல்பமும், இந்த பாபங்களில் நின்றும் விடுவிக்கையாவது - அநாதி விபரீதாநுஷ்டாநஜநிதமான ஸர்வேஶ்வர ப்ராயத்தை ஸர்வேஶ்வரன் விடுகை, இதனால் அவித்யாதிகள் நிவ்ருத்தங்களாம். ஸர்வேஶ்வரனுடைய நிக்ரஹநிவ்ருத்தியாவது "அஸ்ய ஸாதா தைவ" என்கிற அபிப்ராயவிஶேஷம், ஜீவனுக்கவித்யாதி நிவ்ருத்தியாவது -

ஜநகாதிகளானவர்கள், இவனுக்கிப்படி ஸம்ஸாரபந்த ஹேதுவான கர்மம் கழியும் படியென்னென்னில்? உபாயவிரோதிகள் ஸத்கர்மங்களாலே கழிந்தால் ப்ராரப்த கர்மங்களாய் ப்ரவ்ருத்திவிரோதிகளாக வல்ல பந்தகர்மங்கள் உபாயாரம்பத்தில் கழியும், உத்தரகாலங்களில் ஸம்பந்த ம்ருகமும் அவச்யமும் ஜீவிபாது, அநாவத்தில் பூர்வ பந்தகர்மங்கள் ப்ராயச்சித்தத்தால் அல்லது ப்ரதிக்ஷேபா ல் தீரும், இப்படியும் ப்ரபந்நனுக்கு ஜீவிபாதென்றும் இதுவே மோக்ஷமென்றும் சொல்லும்படிக்குப் பரந்யாஸ வித்தி வியாஸகலாக்யபந்தகாதியாதி விரோதிபாகபால் அநாதிரணீயம், அநந்யஸாதந ப்ராரப்தமே தீர்த்தாலும் ஸர்வப்ராயச்சித்தத்தாலும் விநாசம், அநந்யஸாதநம் உபாய ஸாதநத்தால் கழியும், உபயாவநாக்ஷத்தால் வந்த பூர்வபந்தகர்மங்களில் ஸகல ஸம்பந்தமும் ஸம ப்ரஜாதத்தால் தீரும், ஸமஸ்த கிரீதாதி போஜநமாக அநாதித்த நித்யபந்தமாகவும் போக்யம் ஸமாஸந்த ஸாதநத்தாலும் அங்கேயே தத்ஸம்பந்தம், ஸர்வ ஜீவதஸமவாயா அநாதிதமுண்டானால்? அது ஸமாதா ஸ்ரீயாய் மோக்ஷவிஷயாதிக்கிவிஷயம், ஸமாஸாநாய ஸமாதி த்த ப்ரவத்தியப்போகித தத்ஸம்பம், இதுகளில் அஷ்டவிநா ஸவிஷயங்களையும் பூர்வபந்தகர்மங்களில் அதீத ஸ்வபந்தங்களையும் ஸாத்யத்துக்களும் விஷத்துக்களும் காட்டுகிறார்கள். இப்படி "ஸர்வபாபேப்யோ மோ க்ஷயிஷ்யாமி" என்று காமகாரணமாக ஸர்வஸம்பந்தமாய ஸமாதியத்தைச் சொல்ல "யமாநந்தேயமித ஜ்யோதிர்" இதயாதிகளிற்படியே ஸதத்ப்ராவ்ருத்தியத்தை ஸமாதாநம் ஸமாஸாதம் சொல்லித்தாரிக்கு. ஸத்ஸ்ய வித்யாதிகளில் சொல்லாத மோக்ஷாநந்தம் பண்ணுவாருக்கு ஸர்வஸம்பந்த

ஸாத்யஸாதநத்வ நிவ்ருத்திபூர்வக கர்மமிருக்குகையால் ஸர்வபா
பநிவ்ருத்தியில்லை, மேலு மந்த ஜ்ஞாநவிஶேஷம் ஸாதனமல்லா
மையால் அதுக்கு "இருநிகூடா" விதர்யாதிகளில்சொல்லுகிற நாஶா
ஸாவகாஶம் "எனையூழி" என்கிற ப்ரகார ஜ்ஞாநவிஷயம்.

இனிமேல் "மாஶுச:" என்கிறவித்தால் சரமஶ்லோகத்து
க்கு தாத்பர்யமாயநமு மன்றிக்கே? ஸர்வவிரோதிநிவர்த்
தகமாய் ஸமவிஷயமு மன்றிக்கே இருக்கிற இவ்வுபாய
விஶேஷ ஶாஸ்த்ரமானபின்பு உனக்கு உபாயதௌர்பல்யாதிக
ளடியாக ஶோகிக்க ப்ராப்தியில்லை, இவ்வுபாயஶாஸ்த்ரத்தால்
உன்காரியமெனக்குபரமாய் நானேஸர்வஜ்ஞனுமாய் உன்னை ரக்ஷி
யாதபோது மெனக்கவத்யமாக்கும்படியிருக்கும் தசையிலும்
யனாதிகாலஜ்ஞனவனக்கு ஶோகிக்கப்ராப்தியுண்டோவென்று
திருவுள்ளம்.

இப்படி ஸர்வ காரஶோகஹேதுக்களும் கழியும்ப
டி எனக்கநாதிஸவிஷயஸம்பந்தனைநீ? ஶோகிக்கையாவது- மு
ன்பு நிரஸவிஷயஸம்பந்தனைப் பின்றதஶையில் ஶோகியா
தாப்போலே-அநிவார்ணக்ருத்யமாய் இவ்வுபாயவிஶேஷத்தை
லக்ஷணத்துக்கும் ரக்ஷணஸர பேரிட்டுக்கொள்ளுகிற ஸம்பந்த
வாயஸம்பந்தனை என்னுடைய ஸாவத்துக்கும்- மென்பக்கலில்
ஸர்வஸமர்ப்பணம் பண்ணி க்ருதக்ருத்யனை உன்னிலைக்கும் -
தகுதியன்றென்று திருவுள்ளம்.

ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியாய் ப்ராப்திகாமவதியாய் நிரபே
க்ஷனன்றிக்கே யிருக்கிற உன்னாலே அறியவு மநுஷ்டிக்கவு
மரிதாய் ஸமவிஷயமு முண்டாயிருக்கிற உபாயாந்தரங்க
ளிலேயாதே ஸர்வஸமனாய் ஸர்வலோகஶரண்யனாய் ஶரண்ய
கோபாயதவ ஸர்வாகாரவிஶிஷ்டனை யென்னை யொருவ
னையுமே - உபாயமாக ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு க்ருதக்ருத்ய
னுமான ஸாத்ரக்ஷாபரஸமர்ப்பணத்தைப் பண்ணு? இப்படி
ஸநாதிதோபாயனைப் க்ருதக்ருத்யனைப் பெனக்கடைக்கலமாய்

அத்யந்தப்ரியனான வென்னை - ஸர்வகாரணிகளும் ஸர்வ ஸங்களும் நிரங்குஶஸ்வதந்த்ரனும் ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமியுமான நானே- யென் ஸங்கல்பத்தாலே துணையாகக்கொண்டு - ஸஹாயாந்தர நிரபேக்ஷமாய் உபாயமான ஸர்வவிரோதிவர்க்கத்தோடும் பின்பு தொடர்த்தியில்லாதபடி தொலைக்கிறேனென்றிருக்கிறேனாக்க என்னுடைய வாக்யங்களை யெல்லாம் அநுஸந்திக்கையாலே தன்னுடைய ஸர்வஸமர்த்த ஸர்வேஶ்வர ஸ்வாமியான ஸர்வஸம்பந்த ஸர்வகாம ஸர்வாவஸ்தோசித ஸர்வவிஷய ஸௌலப்யத்தையுந் தந்துகப்பன், நீயொன்றுக்குஞ் ஶோகிக்க வேண்டாவென்று சரமஶ்லோகத்தில் திரண்டபொருள்.

ஶ்ரீஶைலஶ்ரீநிவாஸயோகி ஶிஷ்யேண ராமேண ஜாஹ்நவீஸ்நாந
பூதேந தத்கீர்த்திஸௌரபாதூநிதகுணாஷ்டா உ
ரீஷாஸாயோஷா । வேதாந்தார்த்தஸம்ப்ரதாய
ஸம்பந்நோ பாவநாவிஷ்டா ஸர்வஸாரார்த்த
ஸாரஷ்டா ஸம்யஸ்யதாம் ததர்த்தஸத்யாத்தம் ॥
இதி ஶ்ரீகௌஶிககுலதிலகேந ஶ்ரீநிவாஸபதீந்த்ர
ஶாஸ்த்ரீஶிஷ்ய திவ்யாநந்த ஸமுத்ரஸுதாகேந
ஶ்ரீ ராம ஸுதீ ஸூரிணா விரசித:

ஶ்ரீரஹஸ்யஸார:
இதி ஸாரசதுஷ்டயம்.

ஶ்ரீ: ॥

ஶ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: .

தத்த்வஸாரவிஷயஸூசிகா .

ப்ரபத்திஸாரவிஷயஸூசிகா.

”	௨௰	ஸாரஸங்க்ரஹாய ப்ரயோஜநாஸம் ஆஸமெய்ய-ஓம்-நமோ-நாராயணாய, என்கிற	௫
”	”	வாக்யத்ரயவக்ஷத்தில்	௫
”	௨௪	வாக்யத்ரயம் ஸூசிதஸாரம், ஸகலவாக்யம்- ஸாரஸங்க்ரஹாய ப்ரயோஜநாஸம்,	௬
”	௨௯	நமஸ்ஸாரநிஷ்டநிவ்ருத்திப்ரயோஜநாஸம்	
”	”	திருமந்த்ரம் ஸூசிதஸாரஸங்க்ரஹாய ப்ரயோஜநா	
”	”	ஸாரம்	௭
௱௫	௱	ப்ரணவநமஸ்ஸுக்கள் ஸூசிதஸாரம் உத்தரவாக்யம் உபாயஸாரம்,	௮
”	௬	உபாயஸாரஸங்க்ரஹாயஸாரம்	௯
”	௪௰	யாதாக்ஷ்யம் - ஸூசிதோபாய ஸாரஸங்க்ரஹாய ஸாரம்	௰
		அயம்	
”	௧௯	✳ ஸூசிவர்ணம் ✳	
௱௫	௨௰	அயமென்றுபேர்பெத்திருகைக	
”	௨௭	ஸ்ரீஸப்தார்த்தம்	
௱௬	௧௭	ஓதவிநயார்த்தம்	
”	௨௧	நாராயணஸப்தார்த்தம்	
௱௭	௧௬	உரணஸப்தார்த்தம்	
௱௮	௧	ஸரணஸப்தார்த்தம்	
”	௨	ப்ரபத்யே-என்கிற ஸதார்த்தம்	
”	௨௰	✳ உத்தரவர்ணம் ✳	
”	௨௫	ஸ்ரீஸப்தார்த்தம்	
”	௨௭	ஸ்ரீமச்சப்தார்த்தம்	
௱௯	௧	நாராயணஸப்தார்த்தம்	
”	௱	ஆதார்த்தம்	
”	௬	நம: என்கிறதின் அர்த்தம்	
”	௯	அயத்தில் திரண்டபொருள் (தாத்பர்யம்)	

௩௯ ௨௧ *ஶாரீரகாதிகரணஸாரம்*

✱ ஸூசீஸங்க்ரஹம் ✱

௨௭ கவிதார்க்கிகஸிம்ஹ ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர

ஶ்ரீமத்வேங்கடநாத வேதாந்தாசார்யவிரசிதம்

தத்த்வமுக்தாகலாபம் ஸர்வார்த்தஸித்திஶ்ச

ஸமர்த்தயித்வா ஶ்ரேயஸே ஸர்வேஷாம் ॥

௪௰ ௯ ஸர்வேஶ்வரீத்வம் நந்தத்து ஸத்யம் – ௬ –

" " அநந்தவஸ்துவாதத்தில், ஸத்யம் — ௩

" ௪ யதார்த்தவாதம்

" ரு ஸர்வஸாதாரணம்

" ௬ க்ஷேத்ராநுபவம்

" ௯ ஸர்வேஶ்வரத்வமஹிமாநம்

" ௧௨ அநந்தவஸ்துநிரூபணம்

" ௧ரு அநந்தவஸ்துத்திலிருக்கிறது

" ௧௬ விபுவஸ்துத்தில் ஸத்யம் — ரு

" ௨௯ காலத்ரயஸ்துதி ஸ்வரூபமஹிமையை அறிகிறது

" ௨ரு ஆவஶ்யகமான ஸ்வரூபத்திலிருக்கவேண்டுமென்கிறது

" ௪௨ ஸர்வஜ்ஞர்களில் ஆவிர்ப்பவிக்கிறவரை அறிவிக்க

" " வீர்? என்கிறது

" ௧௬ த்வைதாத்வைதத்தில் நீவிர்ப்பவிக்கவேண்டும்

" ௨௨ உபாதாநத்தைக் கொண்டு நிஷேதிப்பதென்கிறது

௪௨ அ ஶாஸ்த்ரம் என்கிறவர்களின் ஸத்யம்

௪௨ ௨௪ ஸஹகம் என்கிறவர்த்தியின் ஸத்யம்

௪ரு ௯ ஸர்வம் ப்ரஹ்ம என்கிறவர்களின் ஸத்யம்

✱ உதாஹரணம். ✱

௪௯ ரு அஹம் ஸர்வமவேதேஶ்வரஸ்யைவ நிஷ்கர்ஷியின

௪அ " ஶாஸ்த்ரம் என்கிறதின் ஸத்யம்

" ௧௪ ஶாஸ்த்ரம் என்கிறதின் த்ரயீநிஷ்டாதிகாரஸ்து நிர்ணயம்

" ௨௨ ஶாரீரகஸூத்ர தாத்பர்யம்

ஶ்ரீமத்ஸர்வார்த்தவிஷயஸூசிகா.